

Helga Zepp-LaRouche om 'Besked fra Biden- administrationen: Atomkrig er en reel mulighed'

6. februar (EIRNS) –Følgende er en oversættelse af Helga Zepp-LaRouches hovedartikel i det tyske tidsskrift Neue Solidarität, nr. 6, den 11. februar 2021:

Forholdet til Amerika vil ikke være let endnu et stykke tid fremover. I betragtning af de forskellige strategidokumenter mod Rusland og Kina samt udsagn fra førende militærofficerer lyder præsident Bidens meddelelse i hans første udenrigspolitiske tale – "Amerika er tilbage" – som en skjult trussel. Under hans ledelse sagde han, at de dage, hvor USA vil "lægge sig fladt ned", når de står over for Ruslands aggressive handlinger, er forbi, og Kinas aggressive tvangsforanstaltninger vil blive imødegået. Titlen på hans tale var "Amerikas plads i verden", og ifølge Biden er denne plads overalt i verden. Regeringer såvel som ansvarlige borgere overalt i verden skal straks begynde at reflektere over, hvordan de vil reagere på de erklæringer om politisk hensigt, der er hørt i forbindelse med Bidens tiltrædelse.

De mest chokerende udsagn kom fra adm. Charles Richard, chef for den Amerikanske Strategiske Kommando, der skrev i februarudgaven af USA Flådeinstitutets Proceedings:

"Der er en reel mulighed for, at en regional krise med Rusland eller Kina hurtigt kunne eskalere til en konflikt, der involverer atomvåben, hvis de opfatter, at en konventionel krigs nederlag ville true regimet eller staten. Derfor må det

amerikanske militær flytte sin hovedantagelse fra 'brug af atomvåbner er ikke mulig' til 'brug af atomvåbner er en meget reel mulighed' ... ”

Det burde være klart, at admiral Richard her taler om 3. verdenskrig, hvilket sandsynligvis ville betyde tilintetgørelse af menneskeheden. Som MIT-atomvåbenekspert Theodore Postol blandt andet gentagne gange og overbevisende har hævdet, er den afgørende forskel mellem konventionelle krig og en atomkrig faktisk det, at en atomkrig ikke forbliver begrænset. Men NATO's utopiske fraktion mener tværtimod, at en begrænset atomkrig kunne blive "vundet". Og hvilke "regionale konflikter" kunne man overveje? En konflikt ved den russiske grænse på grund af Aegis-baserede missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien? Eller vedrørende det østlige Ukraine, hvor Europa bliver krigsskuepladsen? En konflikt mellem Israel og Iran eller en eskalering af spændingerne omkring Taiwan?

Admiral Richards uhyrlige bemærkninger skal betragtes på baggrund af adskillige forskellige strategiske papirer og doktriner, hvor det meste perfide er et dokument udgivet af Atlanterhavsrådet den 28. januar. Dokumentet er underskrevet "Anonym", som er "en tidligere senior regerings embedsmand med dybdegående ekspertise og erfaring med at beskæftige sig med Kina," ifølge beskrivelsen i forordet af Frederick Kempe, lederen af Atlanterhavsrådet. Dokumentet på 85 sider, der er beskrevet som et af de vigtigste, Rådet nogensinde har offentliggjort, har titlen "Det længere telegram: Hen imod en ny amerikansk Kina-strategi (The Longer Telegram: Toward a New American China Strategy)", i eksplicit henvisning til dokumentet "Lang telegram (Long Telegram)" fra 1946, der også blev offentliggjort anonymt i sin tid af George Kennan, hvor han opfordrede til en inddæmningspolitik mod Sovjetunionen.

Denne nye anonyme forfatter opfordrer åbent til et kup imod præsident Xi Jinping og hans "indre kreds" for at erstatte ham med oppositionsledere inden for det kinesiske kommunistparti. Da styrtningen af hele det kommunistiske parti med sine 91

millioner medlemmer ikke har nogen chance for at få succes, siger han, at den amerikanske strategi skal forblive "laserfokuseret" på Xi Jinping og sigte mod at opsplitte CCP-ledelsen, hvor højtstående partimedlemmer er uenige i Xis politiske retning og hans uendelige krav om absolut loyalitet. Man skal hjælpe disse kredse i CCP-ledelsen med at komme til magten, der i modsætning til Xi Jinping ikke ønsker at implementere deres egen kinesiske model for en international orden, men vil underkaste sig den USA-dominerede verdensorden. Xi har ifølge "Anonym" til hensigt at projicere Kinas autoritære system over hele verden og udgør ikke længere et problem kun for den USA-ledede liberale internationale orden og amerikanske forrang, men et alvorligt problem for hele den demokratiske verden.

Lad os forstille os følgende tænkeeksperiment. Hvordan ville den tyske regering reagere, hvis en førende russisk tænketank offentliggjorde en undersøgelse, der opfordrede til at kansler Merkel og hendes inderkreds skulle væltes med laserlignende præcision, for at hjælpe med til, at en fraktion i CDU, der ville være underordnet Moskvas interesser tager magten, mens chefen for de strategiske våben samtidig talte om, at en atomkrig er sandsynlig? Der ville være et hidtil uset oprør i hele Tyskland! Det bør ikke overraske nogen, at chefredaktøren for Kinas Global Times, Hu Xijin, reagerede på artiklen af admiral Richards med en opfordring til Kina om, at opbygge et atomarsenal på 1.000 atomvåben for at gøre Kinas andenstrejke-kapacitet troværdig.

Både i Atlantic Council-dokumentet og i det officielle papir fra USA's Udenrigsministeriums Kontor for politisk planlægning (Office of Policy Planning) med titlen "Elementerne i den kinesiske udfordring (The Elements of the Chinese Challenge)" er det klart, at det er succesen med den kinesiske økonomiske model og hastigheden af dens teknologiske innovation, der betragtes som truslen mod amerikansk dominans i verden. Det var en forkert beregning at antage, at Kinas integration på

verdensmarkedet, ved at tilslutte sig WTO, automatisk ville føre til, at nationen ville vedtage den vestlige neoliberale demokratimodel, siger Udenrigsministeriets papir. For Kina opbyggede også sin egen "marxist-leninistiske" model af en autoritær stat, domineret af "partiets ekstreme fortolkning af kinesisk nationalisme." Derudover fortsætter det, at Kina er fast besluttet på at skabe en "national foryngelse", der skal kulmineres i transformation af den internationale orden.

Vi kan selvfølgelig ikke kommentere på alle de ekstremt fjendtlige beskyldninger i de to papirer, da Udenrigsministeriets dokument er 72 sider langt. Sammenfattende kan det siges, at stort set alle anklager, der påstås mod Kinas politik, er en projicering af deres egne politikker og intentioner. Der gøres ikke noget forsøg på at forstå Kina ud fra dets 5.000-årige historie og kultur, og der erkendes heller ikke, hvor stor en civilisationspræstation det var for Kina at løfte 850 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom i løbet af de seneste årtier. Fra dette perspektiv betragtes naturligvis Silkevejsinitiativet ikke som en økonomisk politik, der tillader udviklingslande at overvinde deres underudvikling for første gang nogensinde, men som bevis på Kinas intentioner om at opnå overherredømme.

I betragtning af det Nationale Sikkerhedsagenturs samlede overvågning af ikke kun dens egen befolkning, men siden 11. september 2001 hele verden og censur af endog den daværende siddende præsident for USA (Donald Trump) fra TV-netværkerne og IT-giganterne i Silicon Valley, kræver det en meget speciel form for optik for at beskylde Kina for at have spioneret på og overvåget sine borgere. Virkeligheden er, at digitalisering i Kina har muliggjort meget effektiv kontaktsporing i coronaviruspandemien, og at det sociale kreditsystem har overvældende populær støtte, fordi belønningen med positiv adfærd for samfundet også gavner hver enkelt.

Fælles for begge dokumenter er, at deres forfattere genfortolker absolut alt om kinesisk kultur, som i tusinder af

år har sat interesse for det fælles gode over individets interesse, og som strømmer fra et dybtliggende behov for en harmonisk udvikling af alle, og de gør det til den vestlige ordens fjendebillede.

Det er ikke det kinesiske kommunistparti, der søger verdensherredømme, men snarere at den unipolære verdensordens nyliberale etablissement frygter, at det vil miste sit overherredømme og har bevæget sig kilometer væk fra de universelle principper, med hvilket Amerika blev grundlagt, og som det hævder at repræsentere. Og hvad Biden-administrationen synes om respekt for andre landes suverænitet er indlysende i dens modstand mod Nord Strøm 2-gasprojektet.

I øvrigt tjener hele hurlumhejet omkring Vladimir Putins påståede forgiftning af Alexey Navalny, som er støttet af vestlige efterretningsagenturer, det samme formål, om at sætte en farverevolution i gang og derved skabe en opposition inden for Putins inderkreds, der kunne bruges til at fjerne ham fra embedet.

Alle ansvarlige og tænkende mennesker opfordres til gennem deres mobilisering at bidrage til at forhindre, at Europas regeringer trækkes videre ind i den bebudede kampagne mod Kina og Rusland. Kansler Merkel understregede korrekt i sin tale til World Economic Forums online-begivenhed, at hun afviste enhver form for blokdannelse imellem USA og Kina, hvor Europa derefter skulle vælge side, og sagde, at den multilateralismes time var kommet.

I lyset af admiral Richards farlige udsagn må de europæiske lande ikke kun udtrykkeligt distancere sig fra en sådan politik, de skal også trække sig ud af NATO og søge en sikkerhedsarkitektur, der afspejler deres befolkningers interesser. Det, der står på spil, er Europas overlevelse.

zepp-larouche@eir

Billede: DOD/Lisa Ferdinando

At vinde kampen

Den 23. august (EIRNS) – Uden en vision at stræbe efter kan der ikke være nogen fremtid. Hvad er det for en vision, der opildner dem som skaber betingelserne for ekstremt kaos i verden?

Mike Pompeos trick i FN torsdag den 20. august – hvor han forelagde breve til FN's generalsekretær og den nuværende præsident for Sikkerhedsrådet med krav om en genoptagelse af sanktioneerne mod Iran – var helt klart ikke beregnet på at opnå støtte for USA's holdning, men at forårsage en krise i selve FN's Sikkerhedsråd. Det totale fravær af opbakning sås i forbindelse med resolutionen, der af USA blev forelagt FN's Sikkerhedsråd den 14. august, og hvori der blev opfordret til sanktioner mod Iran; [resolutionen] modtog en enkelt jastemme – fra Den Dominikanske Republik – veto fra Rusland og Kina, mens alle andre nationer afholdt sig fra at stemme. Iranske lovgivere har indført en lov om at trække sig ud af atom-aftalen i tilfælde af et sådant 'snapback' af sanktioner.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov forklarede det på denne måde: at opfordringen til genoptagelse af sanktioneerne "vil ikke producere noget resultat alligevel, men det kunne muligvis føre til en meget alvorlig skandale og en splittelse i FN's Sikkerhedsråd, og i sidste ende undergrave dets autoritet. "Hvordan? Hvad sker om 30 dage, når sanktioneerne mod Iran ifølge Pompeo skal genoptages, med fraværet af en modsatrettet FN-resolution (en beslutning, som USA ville nedlægge veto imod)? Hvem vil være i stand til at tage stilling til fordelene ved den amerikanske holdning? Dette er

som en forfatningskrise uden en højesteret. Lavrov understregede, at dette er en del af en række handlinger, der erstatter "international lov" med den (britisk støttede) opfattelse af en "regelbaseret orden".

Husk at Trump afviste at iværksætte et luftangreb mod Iran med henvisning til antallet af dødsfald, som operationen ville forårsage. Dette behagede ikke Sir Kim Darroch – den britiske ambassadør i USA og koordinator for 'Trump-hviskere'... Darroch skrev i et memo til London: "[Trumps] påstand om at han ombestemte sig på grund af forudsigelsen om 150 dræbte og sårede holder imidlertid ikke; han ville givetvis have hørt dette tal i hans indledende briefing. Det er mere sandsynligt, at han aldrig var fuldt ud indforstået, og at han var bekymret for, hvordan dette tilsyneladende omslag af hans kampagneløfter fra 2016 ville se ud i 2020 [ved det næste valg]". Med sin tænkehat på gennemtænkte Sir Kim, hvad der kunne ændre resultatet: "Blot et yderligere iransk angreb et sted i regionen kunne udløse endnu en kovending af Trump. Desuden vil tabet af et enkelt amerikansk liv sandsynligvis gøre en afgørende forskel. "Et halvt år efter at Sir Kim forlod Washington, D.C. i skam, blev den iranske general Qassem Soleimani dræbt af en amerikansk drone, mens han foretog en diplomatisk mission i Irak. Grunden? Trump: "Soleimani planlagde forestående og uhyggelige angreb på amerikanske diplomater og militært personel." Hans død var berettiget, da han angiveligt forhindrede netop det scenario, Sir Kim havde visualiseret.

Det var i umiddelbar forlængelse af Soleimanis drab, at Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche opfordrede til et hastetopmøde mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at forhindre optrapning af konflikten og for at tackle årsagerne til den strategiske ustabilitet i verden – britiske finans kredse og geopolitik. Den russiske præsident Vladimir Putin har siden opfordret til et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, netop

det ledelsesorgan i verden, der i øjeblikket trues af Pompeos destruktive handlinger. Alle fem ledere er principielt enige om et sådant topmøde, og FN's Generalforsamling i september giver en fremragende, gunstig og nu rettidig mulighed.

Et blik på den amerikanske indenlandske situation afslører et igangværende kup udført af efterretningstjenester (udenlandske og indenlandske) mod den valgte præsident, en senil opponent, hvis takketale indeholdt gentagne, uhyggelige henvisninger til en kamp mellem "lys" og "mørke", krigslignende situationer i Portland og andre områder, der i al væsentlighed er terrortræning, samt en udenrigsminister, Pompeo, der kører sit eget kup mod Trump: både ved at blokere tidligere teknisk direktør for NSA, Bill Binneys, bevis for, at den grundlæggende præmis for Russiagate var en komplet and, og ved at agere i opposition til Trumps kampagneløfter om at opbygge gode forhold til andre lande, som USA med fordel kunne indgå i produktivt økonomisk samarbejde med – et kup rettet imod Trumps potentiale og hans udtrykkelige intentioner.

En omfattende diskussion af de ekstreme farer som verden i øjeblikket står overfor, og den smukke fremtid, der kunne blive vores – en fremtid for økonomisk udvikling, videnskabelige gennembrud og rumforskning – vil udfolde sig i weekenden 5.-6. september, sponsoreret af Schiller Instituttet.

Sprækker i dæmningen: Stop

kuppet, rens LaRouches navn

Den 2. august (EIRNS) – Sprækkerne breder sig i inddæmningen omkring sandheden, der kommer frem vedrørende den russiske løgn, og hele statskuppet mod præsident Trump; et kup der har været afhængig af denne løgn; og om den relaterede, tidligere sag om den uberettigede fængsling og fortsatte bagvaskelse af Lyndon LaRouche. Denne dømning må nu sprænges helt, hvis vi skal have held med at bryde en vej ud af de nuværende systemiske sammenbrudskriser, som planeten står overfor. Den raserende globale pandemi, den økonomiske nedsmeltning, den voksende fare for atomkrig... alle kræver de presserende handling.

Begivenheden hos LaRouchePAC den 1. august med Roger Stone og Bill Binney sammen med LaRouchePAC's Barbara Boyd og Harley Schlanger bidrager allerede markant til at nå dette resultat. Fra søndag formiddag havde den historiske begivenhed over 6.000 visninger på YouTube, og *Newsweek* og *Washington Times* måtte dække Stones optræden, herunder – for *Newsweeks* vedkommende – hans eksplosive kommentarer om hvordan LaRouche blev fængslet af Bush-apparatet, samt at han havde arbejdet tæt sammen med Ronald Reagans præsidentskab. Mandag vil der blive bragt yderligere bemærkninger fra Stone i et eksklusivt interview med Harley Schlanger.

Den særlige nødvendighed af at give oprejsning til Lyndon LaRouche og hans ideer blev understreget i begyndelsen af arrangementet den 1. august, hvor uddrag af en international webcast med LaRouche selv fra den 8. september 2009 blev afspillet for publikum; en webcast hvor han viste "det fremsyn, som gjorde LaRouche farlig" for det britiske imperium, der beordrede hans uretmæssige fængsling. LaRouche beskæftigede sig med betydningen af at menneskeheden begiver sig ud på en mission til Månen og Mars:

"Og det vil forandre karakteren af menneskets opfattelse af

sig selv. Mennesket vil ikke længere tænke på sig selv som en jordbunden landstryger. (Ikke landkrabbe, men landstryger.) Mennesket vil opfatte sig selv som en del af solsystemet. Se, det betyder en ændring i menneskets forhold til andre mennesker. Man har et menneske på Mars, som arbejder deroppe, og et menneske på Jorden. Det tager en weekend at rejse derop og tilbage igen. Det vil forandre omstændighederne for menneskelivet. Nu vil alle de teknologier, der bruges til at gøre dette, afspejles i teknologiske revolutioner tilbage på Jorden, herunder dyrkning af føde, fødevarer. Jeg mener – at dyrke grøntsager på Mars: Dette er en virkelig ændring i landbruget. Det udvider ens opfattelse af, hvad landbrug indebærer...

"De [de unge generationer] bliver modtagere og formidlere af denne teknologiske fremgang, og hvad der måtte følge efter. Og så må vi tænke to eller tre generationer forud. Jeg mener, tænker I ikke på jeres børnebørn? Tænker I ikke endog på jeres oldebørn, hvis I er heldige? Er det ikke ens mission i livet? Er det ikke ens fornemmelse for kontinuitet i tilværelsen? Så, hvad er det? En generation, 25 år. Tre generationer, 75 år. Fire generationer, 100 år. Hvad skal I gøre i de næste 100 år, folkens?

"Hvis I tænker på fremtiden, hvis I interesserer jer for jeres børn og børnebørn, der kommer efter jer; hvis I tænker på menneskehedens fremtid og placerer jeres identitet i det I gør for dem, for at muliggøre deres liv, hvad tænker I så over? I tænker over, hvor vi skal være om 75, 100 år fra nu af, og tænker på hvor nøjagtigt vi kan forudsige, hvor vi er til den tid. Hvad er vores muligheder? Hvor er vi på vej hen? Hvad skal vi gøre? Halløjsa, hvad skal I gøre, når I når pensionsalderen i en alder af 75, 78 eller 85 år med forbedret sundhedsvæsen? Hvad skal I stille op med jer selv? Hvad er jeres fremtid? Hvilken slags verden vælger I? Hvilken slags solsystem vælger I at bo i?

"Og det er sådan det gøres. Man gør det ikke ved at komme med

en liste over dette eller en liste over hint. Hvad er ens prioriteter? Man går ud med en mission, en mission for menneskeheden. Dette handler ikke om job. Det handler ikke om indkomst. Dette handler om menneskeheden, forskellen mellem mennesket og dyrene. Hvad skal man som menneske gøre, som bekræfter, at man er et menneske, og ikke skamfuld over resultatet set med dine børnebørns øjne? Hvad skal man udrette med sit liv? Vi opnåede noget, vi kom så langt. Hvor langt vil I tage os? Hvor langt videre bringer I den menneskelige race?

"Og det er hvad der får det til at fungere. Det er motivation. Hvordan I vælger at tilbringe jeres liv. Ikke blot få tiden til at gå, men at bruge det, anvende det. Til hvilket formål? Til hvilket endemål? Hvad vil man opdrage børn til, til hvilket endemål? For menneskehedens skyld! Hvorfor skal I huskes af mennesker om to generationer fra nu? Hvorfor skal I respekteres, en generation fra nu af? Hvad skal I gøre for at optjene denne respekt? Jeres identitet som mennesker.

"Og hvis I følger den tankegang og bruger spørgsmålet om rummet, rumforskningen, som en parameter, et paradigme fra vores nylige erfaringsgrundlag, der viser forskellen, så siger I: Vi taler ikke om industripolitik som sådan. Vi taler ikke om landbrugspolitik. Vi taler om menneskelig politik. Vi taler om den menneskelige arts udvikling og fremskridt til et bedre liv for kommende generationer. Og det kræver videnskabelige og teknologiske fremskridt, såvel som de kulturelle fremskridt, der fremmer kreativiteten i det individuelle menneskesind. Det er vores mission".

Russiagate begravet? Tid til handling

Den 23. juli (EIRNS) – William Binney, tidligere teknisk direktør ved 'National Security Agency', NSA, slog i dag, hvad der burde være, det sidste søm i kisten for 'Russiagate' – kupforsøget mod den demokratisk valgte regering i USA, udført af britiske og amerikanske efterretningstjenester i samarbejde med de kontrollerede og korrupte medier og den lige så korrupte kongres. Ved en international udsendt begivenhed – sponsoreret af Schiller Instituttet og EIR – påviste Binney sammen med sin tidligere medarbejder ved NSA, Kirk Wiebe, og LaRouche PAC-analytiker Barbara Boyd, ikke alene at hele den tre et halvt år lange 'Russiagate'-heksejagt var en opdigtet skrøne, men at den fra begyndelsen af var kendt som sådan af dets ophavsmænd. Oplysningerne, der blev præsenteret under begivenheden, kan og må være afskydningsrampen for det amerikanske folk og internationale tilhængere af det amerikanske eksperiment, for at gøre dette skæbnesvangre øjeblik i historien til vendepunktet for at afslutte den oligarkiske ødelæggelse af dette eksperiment i republikansk regeringsledelse, "of the people, by the people and for the people" (af folket, ved folket og for folket).

Binney demonstrerede, som han har gjort mange gange før, at de systemer han udviklede for NSA til bekæmpelse af terrorister og narkobaroner er blevet vendt mod det amerikanske folk, hvilket har skabt det mest massive statslige overvågningssystem imod dets egne borgere (og i dette tilfælde borgere rundt om i verden) i menneskets historie. Boyd pegede på ironien i, at demokraterne og mange af de krigshøge, der omgiver præsident Donald Trump, anført af udenrigsminister Mike Pompeo, spankulerer rundt omkring i verden og fordømmer Kina som en totalitær stat, mens USA selv fungerer som en totalitær stat. Ikke kun er alles privatliv tilgængeligt for

duzinvis af amerikanske regeringsagenturer, men nationen gennemgår nu også en "kulturkrig", hvor enhver med selv den mindste bekymring for den jakobinske pøbel, der hærger vores gader, erklæres som "fjende af folket". Mange kinesere udtrykker åbent deres forbløffelse over, at USA nu gentager det mareridt, der udspillede sig i Kina i løbet af det sidste årti af Mao Zedongs liv, den 'Store proletariske Kulturrevolution'.

Alle tre talere fremsatte det kritiske synspunkt, at den nuværende eksistentielle civilisationskrise – pandemien, det økonomiske sammenbrud, det kulturelle forfald og den ekstreme fare for krig – også er en utrolig mulighed, hvis nationens patrioter kan skære igennem den fremkaldte pessimisme om at der ikke er noget at stille op, og forpligte sig til at gribe ind. Enhver leder, enhver kandidat til offentligt embede, må lidenskabeligt informeres om, at de skal stoppe kuppet og deltage i kampen for at genoprette nationen, for at bringe verden sammen for samarbejde om udvikling inden for videnskabelig og medicinsk forskning, inden for rumforskning – at skabe en fremtidig menneskelig eksistens – eller blive sendt hjem.

Der er en stor ironi i det faktum, at Mike Pompeo netop besøgte London, og overdådigt lovpriste det britisk-amerikanske 'særlige forhold' og tog æren for at presse Boris Johnson-regeringen til at "tilslutte sig den frie verden" ved at afskære Huawei, for derefter at præsentere sine modbydelige løgne om Kina i 'Henry Jackson-Selskabet'. Hvorfor ironisk? Henry Jackson-Selskabet har som hovedsponsor Sir Richard Dearlove, den tidligere MI6-chef, der personligt ledede "Russiagate"-kupforsøget mod præsident Donald Trump sammen med sin MI6-underordnede, Christopher Steele. Føj dertil Bill Binneys beskrivelse i dag af hans orientering af Pompeo på præsident Trumps anmodning, mens Pompeo stadig var chef for CIA, om det faktum, at Obamas efterretningshold løj om den russiske hacking af demokraternes e-mails. Ikke kun

undertrykte Pompeo disse oplysninger, men han godkendte derefter løgnene fra Clapper, Brennan og Comey om det påståede russiske hack.

Udbred denne sandhed om kupforsøget overalt. Frigør præsident Trump til at gøre hvad han agtede at gøre, og hvad han blev valgt til: At afslutte de uendelige krige, gendanne den amerikanske industrielle infrastruktur, etablere venskabelige forbindelser med Rusland og Kina. Der er ingen løsninger på de mange kriser, som menneskeheden står overfor, hver for sig. Det britiske imperium og dets amerikanske aktiver gør alt for at forhindre det presserende møde mellem Vladimir Putin, Xi Jinping og Donald Trump, selvom det er ensbetydende med krig, i denne tidsalder med termonukleare våben. Vær ikke pessimistisk – dette er en sjælden og flygtig gunstig lejlighed for sejr, for dem der er villige til at kæmpe.

Det er tid til "Russiagate" endegyldige tilintetgørelse. Schiller   Instituttets ugenlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 22. juli 2020

I sammenfatningen af den strategiske krise, begyndte Helga Zepp-LaRouche med at citere en russisk, strategisk ekspert, Lukin, som advarede om, at verden nærmer sig et katastrofalt

øjeblik, hvor den eneste "stabile ø" vil være Kina. At briterne optrapper deres angreb mod Kina, gennem personer som [udenrigsminister] Mike Pompeo og forsvarsminister Esper, gør det påtrængende nødvendigt, at William Binneys stemme høres i morgen på hans pressekonference.

Mens Pompeo boltrer sig med nogle af Russiagates britiske sponsorer i London og forkynder sin kærlighed til det "særlige forhold", lukkede hans agenter i USA Kinas konsulat i Houston. Men Binney kan vise, at Pompeos kærlighedsaffære med London fører tilbage til hans bestræbelser på at beskytte løgnene, skabt i London, om russisk hacking, eftersom han reagerede på en underretning fra Binney, om hvordan der ingen russisk hacking var, ved at skjule det for offentligheden – hersker der nu, efter hans afskyelige optræden i London, nogen tvivl om, at han arbejder i imperiets tjeneste mod Præsident Trump? Og at hans aktiviteter er udtænkt for at sabotere muligheden for et P5-topmøde, organiseret af Præsident Putin, ved at gøre det umuligt for Præsident Trump at deltage?

Dette er sandhedens øjeblik, når sandheden bliver det mest magtfulde våben. Zepp-LaRouche var glad for de nylige udtalelser fra Trump om nødvendigheden af at bære maske for at beskytte sig mod coronaviruset, og sagde at det viste de lederskabskvaliteter, der er nødvendige for at bringe USA ind i det Nye Paradigme. Med bekendtgørelsen fra hans stabschef, Meadows, om at Durham-undersøgelsen snart er færdig, og at der vil blive rejst anklager, vil Binneys pressekonference levere de beviser, som én gang for alle kan gøre en ende på den geopolitiske fremstilling af Rusland – og Kina – som fjender af USA.

Link til konferencen afholdt 23. juli 2020
<https://www.youtube.com/watch?v=-t4m7VZ0FMc>

Tiden er inde til et topmøde nu Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, den 15. juli 2020

I sammenfatningen af den globale, strategiske situation, med alle sine krise-elementer, sammenlignede Helga Zepp-LaRouche denne med perioden op til 1. verdenskrig. Dengang var der en mangfoldighed af krise-elementer. Snigmordet i Sarajevo var ikke årsagen til krigen, men blot udløseren.

Med den i dag igangsatte mobilisering omkring den russiske Præsident Putins forslag for et P5-topmøde, eksisterer muligheden for at stoppe retningen hen mod krig, og i stedet realisere potentialet for et nyt paradigme. Grundlaget er blevet lagt af Putin og andre, inklusiv de betydelige anstrengelser af vores organisation, som et resultat af Lyndon LaRouches livsværk. Blandt andre udviklinger som åbner op for potentialet for et sådan et topmøde, talte hun om vigtigheden af Præsidents Trumps reduktion af Roger Stones dom. Som Stone pointerer, ikke blot var der ingen hacking udført af russerne men de som ledte "heksejagten" vidste det og forsøger stadig desperat at holde "Russiagate" i live. Hvorfor? Deres system bryder sammen og kombinationen af præsidenterne Trump, Putin og Xi i samarbejde, kunne sætte en stopper for geopolitik og neo-liberalisme, og flytte verden væk fra krig, sygdom og hungersnød.

Hun opfordrede seerne til at blive en del af kampen for implementeringen af LaRouche-planen for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, som opgaven som sådan et topmøde skal påtage sig.

Alternativet til en mørk tidsalder og tredje verdenskrig

Introduktion til Helgas tale:

DENNIS SPEED: Mit navn er Dennis Speed, og jeg vil byde jer velkommen til dagens internationale konference og webcast.

Vi vil begynde dagen med et videoudklip med den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, fra 2011. Han var hovedtaler på et panel ved en konference i Schiller Instituttet – det var i Tyskland – og navnet på panelet ved denne lejlighed var: "At redde vores civilisation fra afgrunden: Klassisk kulturs rolle. En nødvendighed for menneskeheden."

LYNDON LAROUCHE (uddrag): Hvad er det ved mennesker som gør, at de ikke bare er endnu en dyreart, klar til at blive slagtet (at uddø) når deres tid er kommet?

Svaret er et lidet kendt spørgsmål. De fleste mennesker har ikke den fjerneste idé om hvad svaret er! Rent faktisk er vores samfund styret af folk, der ikke har nogen som helst idé om hvad menneskeheden er! Det eneste de kan finde på, er en eller anden beskrivelse af et slags dyr, med dyriske karaktertræk af nydelse og smerte og lignende, som måske

kontrollerer dette dyrs adfærd...

Navnet for den specifikke kvalitet, som vi kender fra mennesket, og som ikke eksisterer i nogen anden kendt levende art: Det er en egenskab af kreativitet, der er absolut enestående i menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis ikke man forstår kreativitet, så har man endnu ingen billet til overlevelse! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du bruger den.

DENNIS SPEED: Lad mig sige noget om Schiller Instituttet, og hvad vi har gjort med denne række af tre konferencer, som begyndte i april dette år. Disse konferencer var viet til idéen om at skabe et firemagts-topmøde – Rusland, Kina, Indien og USA. Der er forskellige processer, der allerede har været i stand til at bevæge sig i denne retning. Faktisk er der, blandt de mange ting som vi vil snakke om i dag, et nyt forslag, som blev fremsat af Præsident Vladimir Putin fra Rusland, i denne retning [for et topmøde med de 5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd: USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig –red.]... Idéen om et firemagts-topmøde er ikke eksklusiv. Det betyder ikke at andre ikke kan involvere sig...

Lad mig også sige, for især folk i USA, at krisen, der har påkaldt sig folks opmærksomhed, som udstillet i den sociale og politiske krise i Amerikas gader, er blot ét udtryk for en bredere, international proces. Og det er grunden til, at vi i dag begynder med det første panel for at give dette bredere overblik, og tillade dig og andre at blive en del af en international operation for at forandre denne situation...

Helga Zepp-LaRouche er grundlæggeren af Schiller Instituttet – det var tilbage i 1984. Hun er selvfølgelig også hustru til den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, som døde i februar 2019. Hun spillede en vigtig, afgørende rolle i en række samtaler og dialoger med den kinesiske regering i

perioden fra 1993 til 1996; som påbegyndte den proces, der blev til det vi nu kalder den Nye Silkevej. Og vi er glade for og stolte over at præsentere hende til jer nu, for at tage denne dialog op igen. Panelet som helhed har titlen: "I stedet for geopolitik, en ny form for statsmandskunst". Så, det er altid en ære at præsentere Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Efter denne svære start er jeg så meget desto gladere for endelig at have forbindelse til jer. Og jeg vil tale om alternativet til en mørk tidsalder eller faren for en ny verdenskrig. Og selvom det for de fleste på dette tidspunkt er utænkeligt, så...[manglende lyd] ...medmindre vi på relativt kort sigt lykkes med at erstatte det håbløst bankerotte finanssystem med et New Bretton Woods-system, nøjagtigt som oprindeligt tilsigtet af Franklin D. Roosevelt, det vil sige skabe et kraftigt instrument til at overvinde underudviklingen i den såkaldte udviklingssektor.

Jeg ved ikke, om I hørte, hvad jeg sagde før, fordi der var nogle tekniske problemer, men jeg sagde, at selvom de fleste ikke kan forestille sig at det kan forekomme, så truer verdens nuværende orientering mod stadig flere konflikter, både internt i mange stater i verden, men også på et strategisk niveau, med at eskalere til en stor ny verdenskrig, en tredje verdenskrig, som på grund af eksistensen af term nukleare våben ville betyde udryddelse af den menneskelige art; det "store drab", omend det er ment på en lidt anden måde end vi netop hørte Lyn på dette videoklip.

Selvom det er helt forbløffende, hvor mange vildledte mennesker der stadig mener, at COVID-19-pandemien enten ikke er værre end influenza, eller blot er en konspirationsteori af Bill Gates, er det langt mere sandsynlige perspektiv desværre, hvad epidemiolog Dr. Michael Osterholm har sagt: at vi stadig har en utrolig lang vej foran os. Indtil nu er 10 millioner mennesker blevet inficeret, en halv million er døde af COVID-19, og vi har stadig ikke nået toppen af den første bølge. De så godt som ikke-eksisterende sundhedssystemer i

mange udviklingslande er allerede håbløst overbelastede. Pandemien har hensynsløst afsløret det faktum, at det neoliberale økonomiske system ikke kun afhænger af billig produktion i den såkaldte Tredje Verden, men har skabt slavelignende arbejdsbetingelser selv i USA og Europa, som det kan ses af udbruddet af virusset på de mange slagterier i Europa og USA.

Den økonomiske nedlukning har sat fokus på skrøbeligheden i det der kaldes "globalisering". I USA forsvandt ca. 40 millioner job på tre måneder; på utrolig vis pumpede centralbankerne over 20 billioner dollars ind i det finansielle system, og forskellige regeringsstøtteprogrammer kunne dårligt nok dække de tidsindstillede bomber, der stadig tikker indtil udløbet af de kortvarige arbejdsprogrammer. IMF forventer i øjeblikket, at den globale produktion vil falde med 4,9% i år, og kun Kina forventes at have en stigning i produktionen på 2%, hvilket naturligvis er meget mindre end det plejer at være, men ikke desto mindre er voksende. Sektorer som flytrafik, forplejning, turisme, bilindustrien, har lidt store fald, nogle af dem på lang sigt, men også et stort antal mellemstore virksomheder frygter, at de ikke vil overleve en anden bølge og en anden økonomisk nedlukning. Resultatet ville være en enorm stigning i arbejdsløshed, fattigdom og prisdeflation, mens centralbankernes likviditetspumpe samtidig skaber hyperinflationsbobler. Redninger af store systemiske virksomheder og banker såvel som politisk eksplosive redningspakker vil være yderligere desperate muligheder for regeringer at gennemføre, men vil ikke kunne forhindre et sammenbrud af det globale finanssystem. Et styrt ned i kaos og anarki ville følge.

I mellemtiden ville en fortsættelse af den nuværende politik ikke alene føre til øgede dødsfald som følge af pandemien, men vil absolut ikke gøre noget for at imødegå sultkatastrofen, som David Beasley fra Verdens Fødevarerprogram advarer om snart vil tage livet af 300.000 mennesker om dagen.

Dem der muligvis mente, at en mørk tidsalder kunne udelukkes i vores moderne tid, befinder sig i et realitetschok. Og sidst, men ikke mindst, den hedonisme, der udøves af demonstranter, der forveksler frihedsprivilegier med frihed, minder om flagellanterne og beskrivelserne fra det 14. århundrede, som de er fremstillet i Boccaccios skrifter og Brueghels malerier.

På denne baggrund kan det forventes, at forsøgene – der oprindeligt blev anstiftet af de britiske hemmelige tjenester – på at fjerne præsident Donald Trump fra embedet ved et kup, rigsretssag eller mord – sådan var overskriften på den britiske publikation The Spectator, den 21. januar 2017 – eller ved et "Maidan"-kup, som præsident Putin advarede om i 2016 – disse vil blive intensiveret. Iscenesættelsen af forargelsen som følge af mordet på George Floyd, foretaget af voldelige grupper finansieret af George Soros, er en del af denne kampagne. Årsagen til den ubarmhjertige fjendtlighed fra det neoliberale etablissement og de etablerede medier på begge sider af Atlanterhavet mod Trumps efter hans, for dem, uventede valgsejr, var, og er stadig, den intention han udtrykte i begyndelsen af sin valgperiode om at etablere gode forbindelser med Rusland og et godt forhold til Kina. Og selvfølgelig Trumps løfter om at afslutte sin forgængeres "uendelige krige" og at bringe amerikanske tropper hjem.

Hvad der derefter fulgte, var en tre og et halvt års heksejagt mod Trump. Krigsråbet "Rusland, Rusland, Rusland", baseret på årsager, for hvilke der ikke eksisterer skyggen af bevis, blev efterfulgt af et forsøg på en rigsretssag, atter efterfulgt af det ikke mindre ondsindede krigsråb "Kina, Kina, Kina", skønt der er lige så lidt hold i anklagerne mod Kina, som der var i Russiagate.

I løbet af alt dette var repræsentanterne for det neoliberale system ikke så meget som et øjeblik parate til at overveje, at det var de brutale konsekvenser af deres egen politik for størstedelen af befolkningen på verdensplan, der udløste den

globale bølge af social protest, der inkluderer Brexit og Trumps sejr, såvel som masseprotester over hele verden fra Chile til de 'gule veste' i Frankrig. Men denne elite er aldrig interesseret i at opdage sandheden, kun i at kontrollere den officielle politiske fortælling i overensstemmelse med Pompeos princip, som han forklarede i sin tale i Texas: "Jeg var CIA-direktør. Vi løj, snød, stjal ... vi havde hele uddannelsesforløb i det".

NATO's officielle fortælling om Ruslands angiveligt stigende aggressivitet, beskyldningerne om "med magt at drage grænser i Europa igen", nævner naturligvis ikke de brudte løfter, der blev givet til Gorbatsjov, om at NATO aldrig ville udvide sine grænser helt til Ruslands grænser, og den forudgående farve-revolution, der kan beskrives som en krigshandling, og til sidst kuppet i Kiev med den åbne støtte fra Victoria Nuland, der udløste folkeafstemningen på Krim som reaktion.

Kinas "forbrydelse" er ikke kun, at man har løftet 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdom, og ved hjælp af en økonomisk politik, der er baseret på videnskabelige og teknologiske fremskridt og en befolkning på 1,4 milliarder mennesker, er blevet den næst mægtigste økonomiske nation, og på visse teknologiske områder, såsom højhastigheds-jernbanesystemer, nuklear fusion, aspekter af rumforskning og 5G-telekommunikation, allerede den førende. Derudover er Kinas tilbud om samarbejde omkring Den nye Silkevej og Bælte- og Vejinitiativet den første reelle mulighed for udviklingslandene siden kolonialismens tid for at overvinde fattigdom og underudvikling ved at bygge infrastruktur.

NATO's reaktion på, at Kina genvinder sin rolle som en førende nation i verden, en rolle den spillede i mange århundreder af sin 5.000-årige historie, har været global ekspansion til Indo-Stillehavsregionen. Dette er det stof, som verdenskrige er gjort af. Og alligevel er det nøjagtigt den retning, som NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, har angivet i sin oversigt for "NATO 2030", som han netop

præsenterede på en videokonference med Atlanterhavsrådet og den tyske Marshall-fond. Den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, deltog i et andet webinar sidste onsdag sammen med Anna Wieslander, direktør for Atlanterhavsrådet for Nordeuropa; Wieslander citerede under åbningen af begivenheden Lord Ismay, NATO's første generalsekretær, der sagde, at formålet med NATO er "at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede". Men AKK (som hun kaldes) forstod tilsyneladende ikke engang fornærmelsen i disse bemærkninger. Det geopolitiske scenarie for et globaliseret NATO, der åbent er designet til at orkestrere NATO til det britiske imperiums formål, baseret på Det britiske Statssamfund, Commonwealth, og som også ville indfange EU til at spille denne rolle, og endelig ville spille Indien ud mod Kina, må afvises totalt af alle, der har interesse i at opretholde verdensfreden.

Præsident Putin har netop i anledning af 75-årsdagen for afslutningen af 2. Verdenskrig skrevet en slående artikel om forhistorien til Anden Verdenskrig samt forløbet af denne krig, og opfordret alle nationer til at offentliggøre alle de indtil nu hemmeligholdte historiske dokumenter fra den tid, således at menneskeheden, ved at studere årsagerne til den hidtil største katastrofe i menneskehedens historie, kan lære lektien for at undgå en endnu større katastrofe i dag. Putin skriver i en meget personlig tone; han taler om lidelsen i sin egen familie, om den enorme betydning som den 22. juni har for den russiske befolkning, dagen hvor "livet næsten går i stå", og hvorfor den 9. maj, årsdagen for sejren i Den store patriotiske Krig, hvor 27 millioner russere mistede deres liv, er Ruslands vigtigste mærkedag. Men den indirekte besked er også, at lige som Sovjetunionen besejrede Hitlers Tyskland med en gigantisk indsats, vil det russiske folk aldrig overgive sig til fornyede trusler. Ligesom Napoleon gennem en lang forsvarslinje blev ført ind i den ugæstfri russiske vinter, og hans hær til sidst blev så godt som udslettet, muliggjorde evakueringen i 1941 af befolkningen og industrikapaciteten mod øst, at Sovjetunionen kunne overgå nazisternes militære

produktion på kun halvandet år.

Men også Versailles-diktatets kortsynethed, støtten til Hitler fra medlemmer af aristokratiet og etablissementet på begge sider af Atlanterhavet, og frem for alt München-aftalen, der i Rusland simpelthen kaldes "München-forræderiet" eller "München-sammensværgelsen", betragtes som den egentlige udløser af Anden Verdenskrig. Fordi det var ved den lejlighed, at ikke alene eftergivenesspolitikken for Hitler, men hvor også den fælles opdeling af byttet fandt sted, såvel som den iskolde geopolitiske beregning, at fokuseringen af Hitlers Tyskland mod øst uundgåeligt ville føre til at Tyskland og Sovjetunionen ville sønderrive hinanden.

Hvad er ifølge Putin det vigtigste budskab til nutiden ved studiet af Anden Verdenskrig? At det vigtigste var undladelsen af at påtage sig opgaven med at skabe et kollektivt sikkerhedssystem, der kunne have forhindret denne krig! Putins artikel slutter med en presserende påmindelse om topmødet for statsoverhovederne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som han har foreslået siden januar, og som netop skulle tage fat på disse principper for, hvordan man opretholder verdensfred og overvinder den verdensomspændende økonomiske krise.

Det vigtigste aspekt i denne forbindelse er, at dette format vil sætte USA, Rusland og Kina omkring samme bord for at forhandle de principper, der skal danne grundlaget for international politik, hvis menneskeheden skal undgå at udslette sig selv! Og i går sagde Emmanuel Macron efter en lang telefonsamtale mellem Putin og den franske præsident, at han går ind for et Europa fra Lissabon til Vladivostok, hvilket ikke alene åbner perspektivet for en integration af Den europæiske Union, Den eurasiske økonomiske Union, Bælte- og Vejinitiativet, men også etablering af en fælles sikkerhedsarkitektur baseret på fælles økonomiske interesser.

Hvis vi imidlertid skal imødegå de enorme udfordringer fra

pandemien, den globale økonomiske krise og de dybe sociale chok, der i mange af verdens lande har ødelagt store dele af befolkningernes tillid til deres institutioner, er yderligere skridt nødvendige. Det er klart, at samarbejde mellem USA og Kina, som de to største økonomier, er uundværligt. Selv hvis dette i øjeblikket ser ud til at være en uovervindelig hindring, må det ekstremt anspændte forhold mellem USA og Kina erstattes af et samarbejde om menneskehedens fælles mål.

Hvem, om ikke regeringerne i de stærkeste økonomier, de lande med den største befolkning og det største militære potentiale, skulle løse problemerne? Denne verdens 'Boltons' må fjernes fra disse regeringer og erstattes af ansvarlige mennesker, der er i stand til, i de kulturelle faser i deres respektive kulturer, at finde udgangspunkterne for samarbejde på et højere niveau. Benjamin Franklins beundring for den konfutsianske filosofi og Sun Yat-sens orientering imod den amerikanske republiks idealer er bedre rettesnore end Gene Sharps "Hvordan man starter en Revolution" eller Samuel Huntingtons forskellige skriblerier.

Man skal definere et plan, hvorpå løsningerne på disse ganske forskellige problemer bliver synlige. Der er en filosof, født i det 15. århundrede, kendt i Rusland som Nikolai Kusansky, Nicolaus Cusanus, der udviklede netop denne tænkemåde: modsætningernes sammenfald, 'coincidentia oppositorum'. Dette begreb udtrykker den grundlæggende kvalitet af menneskelig kreativitet, der gang på gang, og på stadig mere udviklede niveauer, er i stand til at finde løsninger på et højere plan, hvorved de konflikter, der er opstået på de lavere niveauer, opløses.

Dette kan kun være den umiddelbare iværksættelse af et kreditsystem, der tilvejebringer den globale økonomi kredit til industrialisering, og dermed reel udvikling af alle nationer på denne planet. Hele min afdøde mand, Lyndon LaRouches, livsværk, blev primært viet til at nå dette mål; han udarbejdede sin første plan for industrialiseringen af

Afrika i 1976, Oase-planen for industrialiseringen af Mellemøsten i 1975; derefter fulgte den 40-årige plan for Indien i samarbejde med Indira Gandhi, Operation Juárez, med den daværende mexicanske præsident, José López Portillo, for Latinamerika; en 50-årig udviklingsplan for Stillehavsområdet og derefter til sidst, efter Sovjetunionens sammenbrud, den 'Eurasiske Landbro', som en fredsplan for det 21. århundrede. Mange af disse projekter gennemføres i dag takket være Kinas nye Silkevej, og alle nationer i verden opfordres til at bidrage til denne 'Verdens Landbro'! Dette er planen for oprettelsen af de 1,5 milliarder job, der er nødvendige i dag for at overvinde krisen! Det bør begynde med oprettelsen af et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe de nuværende og fremtidige pandemier, hvilket ikke kun vil gavne fattige lande, men også de såkaldte udviklede lande, der kun kan undgå nye bølger af infektioner på den måde. De fleste lande har et stort antal arbejdsløse eller dårligt beskæftigede unge, der kan uddannes som medicinsk personale og indsættes til at opbygge sådanne sundhedscentre.

Når millioner af mennesker er truet af sult, som Verdensfødevareprogrammet advarer om, hvorfor kan landmændene så ikke fordoble deres fødevareproduktion og få en 'paritetspris' (produktionspris -red.), der garanterer deres eksistens, tillige med hensyn til den forventede stigning i verdens befolkning til over 9 milliarder i 2050? Kan vi ikke betragte os selv som en enkelt menneskelig art og hjælpe med at opbygge menneskehedens fælles byggepladser med den samme solidaritet, som hele den kinesiske befolkning hjalp folket i Wuhan og provinsen Hubei? Er det ikke på tide, at vi stopper med at spille milliarder på militær oprustning, hvilket præsident Trump sagde, at han snart ville drøfte sammen med Putin og Xi Jinping, når vi kunne bruge disse ressourcer til at overvinde sult, sygdom og fattigdom og til at udvikle det kreative potentiale hos de nuværende og kommende generationer?

Jeg tror det er på tide, at vi som en menneskehed, der står

over for en hidtil uset katastrofe, tager det kvalitative skridt til at gøre det 21. århundrede til det første virkeligt menneskelige århundrede!

Mange tak.

Putins vægtige intervention er mere end blot en historie om 2. Verdenskrig

Den 22. juni (EIRNS) – Vi er i en dyb, voksende krise, som truer moderne nationers eksistens, og burde derfor hæfte os ved den lange artikel: "75-året for den Store Sejr: Fælles Ansvar for Historien og vores Fremtid", udgivet d. 19. juni i magasinet The National Interest af den russiske præsident, Vladimir Putin. Den russiske præsident minder os om, gennem sin egen families erindringer, hvordan det måtte have været at se en styrke af millioner af fuldt udrustede, mekaniserede og veltrænede tyske soldater storme hen over hver eneste grænse i juni 1940, og hurtigt begynde at løbe Rusland over ende – og derefter, gennem år med ubegribelig frihedsberøvelse og død og beslutsomhed, at finde en vej ud af den nationale, eksistentielle krise, for til sidst at møde de amerikanske tropper ved Elben og afslutte krigen.

Putin skriver først og fremmest som en leder, hvis land er blevet "behandlet ondsksfuldt" af nylige, uhyrlige forsøg på, selv fra den Europæiske Unions side, at beskyldte Sovjetunionen, i samme grad som Hitlers nazister og deres bagmænd i Europa, for at have forårsaget 2. Verdenskrig. Han

sætter begivenhederne i det rette lys. Dækningen af Putins arbejde i amerikanske, europæiske og australske medier er begyndt at dukke op, med rapporter om hvad han fremviser fra de omfangsrige arkiver, som Rusland har om de diplomatiske begivenheder, der førte til krigen og kostede Sovjetunionen mere en 25 millioner døde.

I Forbes skrev den højtstående korrespondent, James Rodgers, den 21. juni: "Hvorfor, 75 år efter afslutningen på den konflikt, og i en meget anderledes verden, er disse begivenheder så vigtige?"

Det første svar er størrelsesordenen af Ruslands offer. Antallet af sovjetiske militære og civile dødsofre bliver generelt antaget til at være over 20 millioner. I sin artikel skriver Putin 'næsten 27 millioner', og tilføjer som sammenligning, at i 2. Verdenskrig "mistede Sovjetunionen hver syvende af dens borgere, Storbritannien hver 127. og USA hver 320". På hjemmesiden "Moon of Alabama", som hovedsageligt omhandler militære og efterretningsrelaterede emner, skrev en skribent: "Som tysker og tidligere officer der har læst en hel del om krigen, er jeg enig med det russiske synspunkt. Det var den lidet anerkendte industrielle magt, Sovjetunionen, og den Røde Hærs soldaters bemærkelsesværdige pligttroskab, der besejrede den tyske Wehrmacht... Jeg har ikke fundet nogle større fejl med de historiske fakta i essayet, og anbefaler at læse det i fuld længde."

Nyhedsbureauet Associated Press' rapport om Putins artikel citerede hans hovedkonklusion: "Han udtrykte håb om, at et russisk foreslået topmøde mellem lederne af landene med vetoret i FN's Sikkerhedsråd snart ville finde sted, for at diskutere den globale sikkerhed, corona-pandemiens økonomiske konsekvenser m.m.' Der kan ikke være nogen tvivl om, at topmødet mellem Rusland, Kina, Frankrig, USA og Storbritannien kan spille en vigtig rolle i at finde fælles svar på moderne udfordringer'." Putins andet, underliggende tema: Rusland er

en nation, som er utrolig svær at besejre, når den forsvarer sig selv; men ønsker ikke at føre en aggressiv krig, og endnu mindre en krig mod Europa eller en supermagt som USA.

Præsident Putins artikel tager direkte fat på denne krise, bestående af en finansiell krise og økonomisk forfald, en pandemi, hungersnød, socialt kaos og jacobinisme (efter den jacobinske terror under Den franske Revolution –*red.*), og den tydelige forøgede krigstrussel blandt atommagterne. Han foreslår, at lederne af disse supermagter nu mødes, med en dagsorden for global økonomisk genrejsning og en global tilrettelagt offensiv mod pandemi, i særdeleshed nu i udviklingslandene. Og, med en forståelse af hvad menneskehedens egentlige historie – ikke politiske partier – kræver af dem.

Vi tilføjer: Udelad Londons imperialister, hvis man ønsker at diskutere enten økonomisk udvikling af underudviklede nationer, at redde liv fra sygdom, eller at undgå krig – de er de værste i alle disse tilfælde. Endnu bedre ville være det firemagts-topmøde, som Helga Zepp-LaRouche opfordrer til – med ledere fra mindst USA, Kina, Rusland og Indien – for at igangsætte et Nyt Bretton Woods-kreditsystem.

**Tilsidesæt Pentagons nye
geopolitiske skridt i rummet**

ved hjælp af 'Prosper or Perish' (fremskridt eller fortabelse') - stormagts- topmøde for menneskeheden

Den 21. juni (EIRNS) – Den geopolitiske trussel i britisk stil fortsætter nu på sporet mod det punkt, hvor vi ser ethvert spørgsmål – fra COVID-19-pandemien på Jorden til rumrejser mod stjernerne – fremstillet som 'os imod dem', hvilket er den anvendte form for det klassiske britiske 'great game', der udøver kontrol ved at spille alle godtroende fjolser ud imod hinanden. Lige nu har vi det ekstreme tilfælde med den amerikanske gruppering af krigshøge fra de britiske geopolitiske kredse, der er gået bersærk mod Kina og fortsætter mod Rusland. I lyset heraf er der for nyligt udgivet et amerikansk rumforsvars-strategidokument, "Defense Space Strategy". Dette er især farligt i forbindelse med ustabilitet og atomvåben.

Modgiften mod denne galskab præsenteres i drøftelserne forbundet med den række af Schiller Instituttets internationale konferencer, hvor den næste er endagsbegivenheden den 27. juni med titlen "Will Humanity Prosper eller Perish? (Vil menneskeheden gå fremad eller fortages?) Fremtiden kræver et 'firemagts-topmøde' nu".

Betragt, i stedet for dette perspektiv af fælles interesse, den konfrontation der er rettet mod Kina og Rusland, op til et ellers meget vigtigt, strategisk møde mellem amerikanske og russiske embedsmænd den 22. juni med samtaler om atomvåbenkontrol. Den amerikanske hovedforhandler er Marshall Billingslea, præsidentens særlige udsending for våbenkontrol;

den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov leder den russiske side. Mødet finder sted i Wien.

Den 19. juni fastholdt en af amerikanerne i delegationen, Robert Wood, USA's faste repræsentant ved konferencen for nedrustning, i et CBS-interview, at "vi kan ikke vende det blinde øje" til de "voksende udfordringer fra Rusland og Kina". Først insisterede han på, at Kina kom til Wien-forhandlingerne, selvom det kinesiske udenrigsministeriums talsmand blot dagen før sagde, at Kina ikke ville komme. Wood sagde til CBS: "Det er på høje tid, at Kina kommer til bordet..." Han sagde, "Vi vil ikke tillade, at Rusland og Kina fortsætter med at gå videre med deres moderniseringer og forøgelse af lagrene med atomvåben..."

Den 17. juni kom en større salve imod "modstanderne", Kina og Rusland, med det amerikanske forsvarsdepartements fremlægning af sin nye "rumforsvars-strategi." I pressemeddelelsen hedder det, at det nye dokument, "identificerer hvordan forsvarsministeriet vil fremme rum-styrken for at kunne konkurrere, afskrække og vinde i et komplekst sikkerhedsmiljø, der er kendetegnet ved stor magtkonkurrence". Forsvarsminister Mark Esper sagde på Pentagon-pressekonferencen, at "vores modstandere har gjort rummet til et domæne for krigshandlinger, og vi er nødt til at gennemføre omfattende forandringer ... for dette nye strategiske miljø." Han sagde, at Kina og Rusland udgør "de mest øjeblikkelige og alvorlige trusler mod amerikanske rumoperationer..." Specielt udgør "kinesiske og russiske strategiske intentioner og kapaciteter presserende og vedvarende trusler mod ministeriets evne til at opnå de ønskede forhold i rummet".

Og for det tredje kommer der i dag endnu et angreb mod Kina. Peter Navarro, direktør for handel og industripolitik for præsident Trump, gentog endnu en gang sin tirade om, at Kina forårsagede pandemien. Virusset "kom fra Kina". De "skjulte det"; de "spredte det" gennem hundredvis af borgere, der fløj til udlandet. "Det er en kendsgerning." Han sagde: "Det virus

var et resultat af det Kinesiske Kommunistparti". Karrieremageren og Kina-haderen tilføjede, at han i den bog, han skrev i 2006 sagde (se side 150): "Jeg forudsagde, at Kina ville skabe en viral pandemi. ..."

Disse løgne og kneb er den lige vej til helvede. De er samme slags usandfærdigheder, som den russiske præsident Vladimir Putin nu imødegår i sin nyudgivne artikel, der er baseret på fuld dokumentation, om hvad der førte frem til 2. verdenskrig, og hvem der var de virkelige heroiske personer, hvad dynamikken var, ikke de farlige myter. (Se: "The Real Lessons of the 75th Anniversary of World War II" ("Den virkelige lære af 75-årsdagen for 2. verdenskrig") National Interest, 18. juni).

Spred budskabet i denne uge for at alle og enhver kan deltage i Schiller Instituttets konference den 27. juni.

---

5 %-Løsningen

Den 28. maj (EIRNS) – 'Executive Intelligence Review' annoncerede i dag, at det stiller en separat 29-siders digital reproduktion af forsidehistorien af EIR-magasinet 29. maj 2020 til rådighed: "LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi": Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job." Dette diskussionsgrundlag – der giver detaljerede oplysninger om den måde, hvorpå 50 millioner nye, produktive job kan skabes i USA som drivkraft til et globalt fremstød for industrialisering, som vil give produktiv beskæftigelse til 1,5 milliarder, for øjeblikket ledige

mennesker, over hele verden – er begyndt at cirkulere blandt ingeniører, arbejdere, landmænd, videnskabsfolk, studerende og andre over hele landet. Det oversættes også til en række fremmede sprog, med henblik på at opnå bred cirkulation internationalt.

Kernen i rapportens forslag er Lyndon LaRouches specifikation af, at en virkelig sund, anti-entropisk økonomi må have omkring halvdelen af sin arbejdsstyrke beskæftiget som produktive, vareproducerende arbejdere, og yderligere 5 % skal involveres i det videnskabelige og teknologiske arbejde, der er den kreative motor, som driver hele økonomien fremad. I det indledende afsnit af kapitel 6 i den nye undersøgelse, "America's Space Mission: Youth's Next Frontier," (Amerikas rum-mission: Ungdommens næste grænseland) sættes der skarpt fokus på dette punkt:

"Amerikas rumfartsektor vil spille en afgørende rolle i at flytte 5 % af den amerikanske arbejdsstyrke til forskning og udvikling. Som specificeret af LaRouche, er dette nøglen til at øge produktiviteten for hele arbejdsstyrken. 'Stigninger i produktivitet kommer ene og alene fra forbedringer i teknologi, der stammer fra grundlæggende videnskabelige opdagelser; jo højere hastighed hvormed grundlæggende fysiske opdagelser omdannes til praksis, jo større er stigningen i produktiviteten pr. indbygger og per kvadratkilometer areal'. (Lyndon LaRouche, 2. september, 2000)

Denne anskuelse lokaliserer bedst betydningen af Amerikas forestående tilbagevenden til at opsende rumfartøjer fra sit eget territorium, en opgave der blev udsat fra i går, 27. maj, til lørdag 30. maj på grund af vejret. Amerikas øjne vender sig endnu en gang mod himlen. Som Nicole Mann fra NASA's astronautkontor erklærede: "Dette handler ikke kun om en opsendelse; dette er 'startskuddet' for Amerika. Det handler ikke kun om NASA; det er 'startskuddet' for Amerika, og det er enormt ... Det er det første store skridt på vores køreplan for Artemis-missionen til Månen, og i sidste ende til Mars".

Rummet er endvidere et domæne, der kræver internationalt samarbejde, som NASA-administratør Jim Bridenstine for nylig understregede, da han blev spurgt om det amerikanske forhold til Rusland: "Vores samarbejde er hævet over jordisk geopolitik".

Der er ikke meget andet, der er vigtigere end dette. USA og hele verden bliver ramt af en økonomisk, politisk og kulturel chokbølge, der er værre end hvad vi har set i nyere tid, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Den kommer fra en forværret pandemi, massearbejdsløshed, en økonomisk sammenbrudskrise og en skræmmende optrapning i retning af krig mellem USA og Kina og USA og Rusland. Intet mindre end Lyndon LaRouches forslag om konkursomlægning af det nuværende finanssystem og oprettelsen af et nyt Bretton Woods, vil være i stand til fuldstændig at ændre denne globale dynamik, tilstrækkelig hurtigt. De uophørlige provokationer fra udenrigsminister Mike Pompeo, sammen med andre, der handler på vegne af det britiske imperiums geopolitik, dominerer i stigende grad det officielle Washingtons politik, og sætter Kina og Rusland under pres. Vi ignorerer deres stigende alarmerede advarsler om denne politiske tendens – til fare for os selv, udtalte Zepp-LaRouche. Tværtimod er det netop øjeblikket, hvor vi burde samarbejde tæt med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om rumforskning, stoppe pandemien og genoplive verdensøkonomien med 1,5 milliarder nye, produktive job.

Man kunne kalde det 5 %-løsningen.

'V-dagen' blev fejret af Schiller Instituttet

Den 9. maj (EIRNS) – Schiller Instituttet afholdt en fejring af 75-års jubilæet for sejren i Europa, og samlede repræsentanter for USA, Rusland, Tyskland, Frankrig og andre for at reflektere over fortiden samt den presserende nødvendighed af, at samarbejdet mod nazismen dengang må gentages nu, hvis den eksistentielle krise, som menneskeheden står overfor, skal løses. Den historiske tre-timers konference kan og bør ses online på <https://www.youtube.com/watch?v=EM9PR3IgX6k>.

Det er en uheldig kendsgerning, at der i USA fandt meget få begivenheder sted til minde om denne historiske begivenhed. For at give et kort billede af præsentationernes globale rækkevidde på konferencen er her en kort beskrivelse af nogle af indlæggene:

- **Helga Zepp-LaRouche**, grundlægger af Schiller Instituttet, beskrev den ekstreme fare som menneskeheden er stillet overfor i dag, med COVID-19-pandemien, den ekstreme fødevarekrise på grund af virusset og den nødvendige isoleringspolitik, den økonomiske nedgang og faren for hyperinflation som følge af den enorme pengeudstedelse for at redde boblen af derivater, der knuser det finansielle system. Ikke desto mindre, hævdede hun, har den nuværende krise blotlagt den mislykkede nyliberale politik, der underminerede økonomierne i den avancerede sektor, og som har forhindret udviklingslandene i at slippe af med ødelæggende fattigdom og underudvikling. Nu er det tid, sagde hun, til at anvende den politik for globalt samarbejde og udvikling, der blev fremlagt af hendes

afdøde mand, Lyndon LaRouche.

- **H.E. Hr. Dmitry Polyanskiy**, første vice-repræsentant for Den Russiske Føderations permanente repræsentation ved FN, udtrykte vigtigheden af, at USA og Rusland lægger forskellene til side og slutter sig sammen – ligesom USA og Sovjetunionen gjorde for at besejre fascismen – for at imødegå de mange gensidige problemer, som vore folk og verden står overfor. Han udtrykte bekymring over dem, der forsøger at forfalske historien om den 'Store Fædrelandskrig', som 2. verdenskrig er kendt under i Rusland, for at nedgøre Rusland i dag. Han mindede om, at 27 millioner borgere i Sovjetunionen mistede deres liv i kampen mod fascisterne.
- **Jim Jatras**, en tidligere amerikansk diplomat og rådgiver for den republikanske ledelse i det amerikanske senat, opfordrede de amerikanske borgere og ledere til at holde op med at lytte til det fejlslagne lederskab af dem, der fik os ind i dette rod. Han bemærkede, at præsident Trump har insisteret på at foretage store ændringer, men at stort set hele hans kabinet er uenigt og nægter at handle, eksempelvis i forbindelse med Trumps hensigt om at trække sig ud af de sidste tre årtiers "uendelige krige".
- **Jacques Cheminade**, leder af Solidaritets- og Fremskridtspartiet i Frankrig, en tidligere præsidentkandidat og nær medarbejder til Lyndon LaRouche, imødegik myten om, at præsident Franklin Delano Roosevelt og leder af 'Det frie Frankrig', Charles DeGaulle, hadede hinanden, ved at karakterisere deres uoverensstemmelser og deres lejlighedsvis

nedsættende ord om hinanden som blot en del af den seriøse dialog mellem to mænd, der begge var sande patrioter, og som kendte hinandens betydning i forhold til at besejre det onde.

- **Bill Binney**, tidligere leder af den tekniske afdeling ved det amerikanske nationale sikkerhedsagentur (NSA) beviste for år tilbage med kriminaltekniske metoder, at russerne ikke havde hacket Det Demokratiske Partis Nationale Komités computere – hvilken sandhed nu er blevet bekræftet med offentliggørelsen af Kongressens vidnesbyrd i forbindelse med 'Russiagate'-heksejagten.
- **H.E. Igor Khobaev**, Den Russiske Føderations ambassadør til Filippinerne, sagde, at det er på tide at lægge forskelle til side for at imødegå den globale krise.
- **Dr. Gary Kotmacher**, kommunikations- og uddannelsesmissionen ved det Internationale Rumstationsprogram, beskrev den Internationale Rumstation som vor tids smukke arkitektur, hvor det demonstreres, at internationalt samarbejde er både muligt og nødvendigt. Han påpegede, at der en dag vil være flere mennesker, der bor i rummet end på Jorden.
- **Al Korby**, 95, veteran fra 2. verdenskrig og en ven af Lyndon LaRouche, talte om vigtigheden af at have havearbejde og at læse Lyndon LaRouche.
- **Richard Black**, tidligere senator i Virginia, sagde, at

hverken præsidenten eller folket har været i stand til at stoppe de uendelige krige. Hysteriet mod Rusland og nu mod Kina må slutte, fordi vi i denne tidsalder med atomvåbenbevæbnede konkurrenter ikke har andet valg end at samarbejde.

- **Diane Sare**, direktør for Schiller Instituttets kor i New York, læste svar fra blandt de tusinder af glade russere, der reagerede på korets virtuelle præstation, på russisk, af en berømt russisk militærsang, "Tri Tankista" ("Tre Kampvognsmænd"), der blev set af millioner i Rusland. Konferencen blev afsluttet med en afspilning af denne dybtføjte opførelse.
- Se morgenbriefingen med Harley Schlanger mandag den 11. maj: <https://larouchepac.com/media-content-types/morning-briefing-harley-schlanger>. Hver formiddag orienterer Harley dig om, hvad du har brug for at vide for at starte din dag. Abonner på LaRouche PAC YouTube-kanalen, og tryk på meddelelsesknapen for at blive underrettet, når Harleys orienteringer offentliggøres. Eller du kan lytte til lydfilen på SoundCloud <https://soundcloud.com/larouche-pac>.

Helga Zepp-LaRouche: Der er

brug for et nyt stærkt håndtryk mellem Øst og Vest

Den 5. maj (EIRNS) – Den overvældende virkelighed er det faktum, at vi er på vej mod en utrolig krise, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, i en briefing i dag, idet hun talte om den pandemiske og økonomiske “katastrofe, der udfolder sig i ufattelige størrelsesordener”. Hun henviste til advarsler fra medicinske eksperter som Dr. Christian Drosten fra Charité Hospital’s Institute of Virology i Berlin, om virkningerne af pandemien, der nu rammer i fattige områder overalt i verden, og kan ses som massedød i Manaus, Brasilien, fødevare-optøjer i Nigeria og andre rædsler.

Rå statistikker fra Den Internationale Arbejdsorganisation understreger pointen: Ud af den samlede verdensbefolkning på 7,8 mia. udgør arbejdsstyrken 3,3 mia., hvoraf 2 mia. er beskæftiget i den “uformelle” økonomi – hvilket betyder, at de og deres kære fra dag til dag lever fra hånden til munden. Hvis der er nogen afbrydelser betyder det katastrofe. Selv hvis virusset ikke rammer, vil manglen på mad og vand medføre sygdom og død.

Men hvor forfærdeligt det end er, er situationen ikke dømt på forhånd. Det er en opfordring til handling. Menneskeheden kan samle sig og konferere om udfordringerne, hvilket betyder at udtænke og gennemføre de nødvendige fysisk/økonomiske foranstaltninger, og at afsløre og stoppe det geopolitiske anti-Kina, anti-Rusland-vanvid, igangsat for at forhindre at der reddes liv og indføres et nyt system. Det nuværende geopolitiske mål er at kanøfle præsident Donald Trump til at underkaste sig de anti-kinesiske krigshøge i hans administration, for at forhindre hvad verden har brug for: samarbejde mellem stormagterne – præsident Trump, Xi Jinping, Vladimir Putin og premierminister Narendra Modi, og andre

villige. Drejebogen for konfrontationen kommer direkte fra London, centrum for det døende monetaristiske system.

Et eksempel på de daglige geopolitiske angreb blev vist i går aftes på det amerikanske Fox TV, med anklager mod Kina fra "Five Eyes", britisk efterretningsvirksomhed, om at Kina bevidst spredte SARS-CoV-2-virusset. En tidslinje for Kinas påståede forbrydelser blev præsenteret af reporter Sharri Markson fra Australiens Daily Telegraph, der havde offentliggjort redegørelsen fra Five Eyes over en stor seks-siders artikel den 2. maj. Fox-værten Tucker Carlson advarede: "Imens pandemien udspiller sig, planlægger Kina at herske over verden ... "

Visse amerikanske kongresmedlemmer overgår sig selv i så henseende. I denne uge vil senator Ted Cruz (R-TX) indføre et lovforslag om at "indføre strenge sanktioner mod kinesiske regeringseksponenter, der dækkede over pandemien", sagde han. Cruz fortalte Fox News 2. maj: "Kina er efter min mening den største geopolitiske trussel, som USA står over for i det kommende århundrede."

Føj til dette krigshysteri blandingen af desperation og frygt, som millioner af mennesker, der er udsat for anti-videnskabelig propaganda, allerede føler, og det ønskede resultat opnås af manipulatorerne: impotent og farlig hedonisme.

Det haster med at gå videre med den optimisme og de løsninger, der blev diskuteret af netværk fra hele verden blandt deltagere på Schiller Instituttets konference den 25.-26. april om "Menneskehedens eksistens afhænger nu af oprettelsen af et nyt paradigme."

I går afholdt 'Bevægelsen af Alliancefri Lande' (Non-Aligned Movement) et topmøde mellem 40 nationer med titlen: "Forenet imod COVID-19", med mange af landene repræsenteret ved deres stats- eller regeringschefer, herunder Indiens premierminister

Modi, Ægyptens præsident Abdel Fattah El-Sisi, Irans Præsident Hassan Rouhani. De forpligtede sig til at oprette en specialenhed til at kortlægge medlemslandenes behov. Deres endelige kommuniké erklærede, at "i lyset af denne type globale nødsituation må solidariteten være i centrum for vores bestræbelser, og der kræves et højt niveau af etisk og humanistisk engagement, hvor solidaritet og uselvvisk samarbejde er fremherskende for at kunne give de nødlidende medicin, medicinsk udstyr og forsyninger, mad, udveksling af ekspertise og god praksis."

Dette er ånden i en alliance for menneskehedens almene vel. Tag del i denne ånd ved Schiller Instituttets konference, lørdag den 9. maj – "75 årsdagen for V-E-dagen: Fejr sejren over fascismen med et nyt Bretton Woods-system."

Ved en mindehøjtidelighed den 24. april for mødet mellem amerikanske og sovjetiske styrker ved Elben, sagde Helga Zepp-LaRouche i sine forberedte bemærkninger:

"Der kræves et nyt, stærkt håndtryk mellem Øst og Vest for at tackle denne livstruende krise i dag og få en løsning bragt på banen. Schiller Instituttet har udarbejdet en handlingsplan, der er baseret på den afdøde økonom Lyndon LaRouches forslag til et firemagts-møde for at omorganisere det fejlslagne system. Dette er Rusland, USA, Kina og Indien ... de nuværende omstændigheder ser måske ikke særlig gunstige ud for at opnå et sådant 'nyt håndtryk' mellem Øst og Vest. Da krisen imidlertid vil forstærkes inden for den nærmeste fremtid, vil der forekomme forandringer og muligheder.

"Sejren over fascismen for 75 år siden, der blev betalt med så mange modige menneskers liv, kan inspirere os til at påtage os denne nye, skræmmende opgave. Tak og Guds velsignelse".

Dansk afskrift: Hastetopmøde påtrængende nødvendigt for at håndtere kommende finanskrak og faren for krig Schiller   Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp LaRouche d. 26. feb. 2020

Harley Schlanger: Goddag, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til webcastet i dag med vores grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche.

Helga, i de sidste par dage har du advaret om at vi står på randen af en finanskrise, et finanskollaps, og at vi stadig som søvngængere bevæger os mod en stigende fare for krig. Du beskrev det, som »at sidde på en krudttønde«. Og du sagde, at finanskrakket ikke ville finde sted på grund af coronaviruset, selvom det måske kunne være en udløser; så hvad er årsagen til dette finanskrak, som du betragter det?

Helga Zepp-LaRouche: Det er et resultat af den virkelige økonomis langvarige erosion fra det neo-liberale systems metoder. Men jeg vil gerne sige et par ting om spørgsmålet om coronavirus COVID19, fordi jeg tror at det dramatisk vil sprede sig: Vi står i en situation, hvor der nu er mange personer der snakker om, at en pandemi formentlig ikke er til at forhindre. Vi har en situation, hvor der i Italien, i Lombardiet, de facto, tages foranstaltninger som i Wuhan- eller Hubei-provinsen i Kina de sidste mange uger; med andre ord, alt er lukket ned, folk bliver bedt om at blive hjemme,

særligt fordi de forventer [mange-red.] infektioner, men kun har 4000 hospitalssenge for nødstilfælde; det spreder sig nu. Lægeholdet fra Kina har også lige udgivet nye tal, som jeg synes er meget interessante: nemlig at infektionsraten af personer under 19, der inficeres med coronaviruset, praktisk talt er nul. For personer op til 50 år er infektionsraten 0,3 %; for personer der er 70 år eller ældre er det 8 %, og for personer over 80 år er det 15 %. Så, hvis man ser på det, og også det faktum at folk er blevet testet, folk har ingen symptomer, mange steder har testning ikke fundet sted. Nogle europæiske myndigheder havde en fuldstændig forsinket reaktion – dette blev nævnt i dag, sågar af eksperter på den officielle »Deutschlandfunk« radiokanal – jeg tror at udbredelsen formentlig allerede er ude af kontrol, og det vil betyde at enorme nødforanstaltninger må tages.

Dog mener jeg ikke, at det er grund til at gå i panik, da løsningen uden tvivl eksisterer, men det kræver en radikal forandring af måden hvorpå ting er blevet gjort i de sidste årtier. Jeg mener at vi har brug for en pakkeløsning: Hvad Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche har offentliggjort i lang tid, at der er absolut behov for at stoppe samfundets styring ud fra aktionærernes interesser, profitmaksimering, penge-skaber-penge, udlicitering af billig arbejdskraft, »her-og-nu«-produktion, og en absurd globalisering i form af arbejdsdelingen af produktionen. Og jeg mener, at vi bør vende tilbage til idéen om fødevarer-sikkerhed for hvert land – dette er et krav fra landmænd overalt, fordi de ikke er blevet betalt tilnærmelsesvist det, som de har brug for til blot at få paritetsprisen for deres egen produktion. Vi har brug for paritet for landbruget. Det er nødvendigt at vi vender tilbage til suverænitet; vi har brug for fødevarer-sikkerhed, energisikkerhed, og at vende tilbage til idéen om suveræne principper for økonomien.

Og hvad der nu kommer som et chok for mange, lige pludselig siger selv sådanne personer som Bruno Le Maire, den franske finansminister, som er en ærkeliberal globalist, at dette coronavirus vil være en »game changer«. Og jeg finder det også yderst interessant, at den nuværende chef for Instituttet for Verdensøkonomien (IFW) i Kiel, Gabriel Felbermaur, ligeledes i en udtalelse i dag sagde, at dette coronavirus med al sandsynlighed vil betyde et »Lehman Brothers-øjeblik«. Husk nu

på at da Lehman Brothers gik bankerot i september, 2008, var der et chok i den internationale finansverden, fordi de troede at hele systemet ville disintegrere fuldstændig, og at dette var på randen til at ske. Men som vi ved, gjorde centralbankerne intet for at fjerne årsagerne til denne krise, men begyndte i stedet en fuldstændig sindssyg pengeudstedelse, kvantitative lempelser, negative renter! Og det fortsætter indtil i dag.

Se, det vil ikke fortsætte. Vi ved, at finanssystemet er på randen til at bryde sammen, selv uden coronavirusset; men hvis der nu tages skridt, der vil undergrave den internationale produktion og handelskæde, fordi man på kortere sigt måske bliver nødt til at ophæve Schengen-aftalen; muligvis må man vende tilbage til at teste ved grænserne, paskontrol, temperaturtagning, sundhedssymptomer; og det vil måske ikke være muligt at vedligeholde de nuværende former for globale handelsmekanismer. Så det er kriseøjeblik.

Og som jeg sagde, er det ikke en grund til at gå i panik, men vi bliver nødt til at have en anderledes tilgang: Allerede d. 3. januar, efter mordet på den iranske general Qasem Soleimani, opfordrede jeg til at arrangere et hastetopmøde, på det tidspunkt mellem Trump, Xi Jinping og Putin, for at forhindre en optrapning af krisen omkring Iran. I mellemtiden, omkring ti dage senere, fremlagde præsident Vladimir Putin et lignende forslag, denne gang ikke blot en opfordring til disse tre lande, men et forslag til regeringerne der er faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, om at de bør organisere et topmøde og drøfte hvilke former for strukturer og værdier de må give sig selv, for at opretholde orden og skabe grundlaget for en fremtid.

Det er det, som bør være på dagsordenen lige nu, og den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, gentog dette, og sagde at Rusland er i fuld færd med at forberede et sådant topmøde. Schiller Instituttet mobiliserer for at definere dagsordenen for det der nu må blive den nye form for verdensorden der vil forhindre, at en situation ude af kontrol ender i kaos. [Trump-administrationen bekræftede d. 1. marts, at Præsident Trump ønsker at have et snarligt topmøde om atomar nedrustning, med regeringslederne for de fem permanente medlemmer af FNs sikkerhedsråd-red.]

Schlanger: En af de ting du siger er tilsyneladende, at selve

den finansielle krise, pga. den neoliberale politik, øger muligheden for en pandemi markant. Præsident Trump, Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og andre har lovprist Kina for deres handlinger, men i går angreb udenrigsminister Pompeo endnu engang Kina. Hvad gør Kina? Og du siger, at dette vil blive Italiens politik; følger italienerne den kinesiske model?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Kina gjorde det eneste mulige man kan gøre, når man står overfor en mulig pandemi. Chefen for WHO sagde flere gange, at Kina, med dets håndtering af coronaviruset, har skabt en ny international standard for hvad der er påkrævet. Som I ved, satte man 60 millioner mennesker i Wuhan og andre store byer i Hubei-provinsen i karantæne i flere uger. Folk fik besked på at blive inden døre, at hver familie kun kan gå ud og handle ind hver anden eller tredje dag. De har bygget, tror jeg, omkring 20 nye superhospitaller på to-tre uger. De har sendt 26.000 sundhedsplejere til regionen, og de har inddæmnet virusset i Wuhan. Infektionsraten er på vej ned, antallet af folk der bliver raske stiger, sammenlignet med nye smittede; og spredningen i resten af Kina er også nedadgående.

Så, jeg tror Kina er ved at bekæmpe og overvinde dette. De har også genstartet den økonomiske aktivitet, og BNP-væksten i det første kvartal vil sandsynligvis være nul procent, men man kan forvente at de vil genoprette og tilmed genvinde nogle af tabene. Se, Kina har gjort dette med en utrolig målrettet fremgangsmåde. Præsident Xi Jinping havde en direkte praktisk politik. Han mødtes hele tiden med absolut alle relevante ansvarlige myndigheder, og han tog personligt ansvar for dette – og det virkede.

Jeg synes hele verden skylder Kina en utrolig tak, fordi Kina har sikret resten af verden værdifuld tid til forberedelser, til at udvikle vacciner, som vi ikke har endnu, men disse ting tager tid. Så, jeg mener Kina bør lovprises for hvad de gjorde, og folk der angriber Kina er bare komplette huleboere, og de burde tie stille, lige meget hvad de forestiller sig, fordi Kina har hjulpet med at redde resten af verden og har gjort verden en utrolig tjeneste.

Nu må man se om de vestlige lande vil være i stand til at klare den på samme måde, fordi jeg kan ikke se hvordan Tyskland, eller Italien eller et ethvert lignende land vil

være i stand til at bygge et hospital på en uge. Jeg mener, den kendsgerning at Tyskland i omkring ni år ikke har kunnet bygge lufthavnen i Berlin, har gjort dem til grin i hele verden. Så en masse dårlige vaner, der har udviklet sig i Tyskland og andre vestlige lande, må kasseres, og man må gå tilbage til en helt anden fremgangsmåde, ligesom et lynprogram.

Endvidere, på grund af denne liberale politik, profitorientering, har vi ikke den form for nødhospitalssenge. Jeg tror slet ikke vi er i en position til at håndtere dette, men det er en brat opvågning til, at vi virkelig må gå tilbage til den måde som plejede at være praksis, da det tyske økonomiske mirakel blev til, hvor man også vidste hvordan man byggede ting, og jeg mener, at nu er tidspunktet til at gøre netop dette, og afskaffe en masse fjollede regler og love, der forsinkede tingenes gang. Og jeg mener, at tiden nu er inde til virkelig at gå tilbage til en anden økonomisk metode, af hensyn til folkets almene vel.

Schlanger: Du nævnte Le Maire i Frankrig, der talte om, at dette er en »total vending i globalisering« [game changer in globalization]. Det kunne se ud som om dette således er det perfekte tidspunkt til at gennemføre din afdøde mands forslag om Fire-magts-aftalen, der ville pege mod et Nyt Bretton Woods, og hans Fire Love. Er det hvad du mener burde blive drøftet på dette hastetopmøde?

Zepp-LaRouche: Ja, vi har brug for et nyt paradigme på mange niveauer: De Fire Love, som blev foreslået af min mand allerede i juni, 2014, er absolut den første forhåndsbetingelse for at opnå dette. Han har krævet en genindførelse af Glass-Steagall, adskillelsen af bankerne. Det er absolut nødvendigt for at gøre en ende på kasinoøkonomien, for at bringe erhvervsbankerne under statsbeskyttelse, så de kan begynde at tjene den reelle økonomi igen. Hvis investeringsbankerne så har røde bundlinjer, så er det bare ærgerligt. De kan ikke længere regne med skatteydernes penge, og hvis de ikke finder ud af at overleve, så burde de erklære insolvens.

Derefter er det nødvendigt at vende tilbage til et nationalt banksystem. I Tyskland have man Kreditanstalt für Wiederaufbau, kreditinstitutionen for genopbygning i efterkrigstidens periode, som var formet efter Franklin D. Roosevelts

Reconstruction Finance Corporation. Dette kunne blive en model, der staks kunne blive iværksat og udvidet. Der er brug for en nationalbank i alle lande, og disse nationalbanker må så være forbundet gennem et kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, der formidler store, langfristede, lavt forrentede kreditter til produktion i internationale projekter. Hvis vi gør dette, og vi samarbejder med Den nye Silkevej om udviklingen af Afrika og udviklingen af Sydvestasien, udviklingen af Balkan-landene, og genopbygger infrastrukturen i alle de lande som er blevet forsømt, så tror jeg absolut, at vi kan forandre dette. Men det kræver en fuldstændig beslutsom indgriben, og det kan kun komme fra de førende regeringer i verden, fordi de må gennemføre dette imod bestræbelserne fra City of London og Wall Street, der vil være fast besluttet på at forhindre at det sker.

Schlanger: Jeg formoder, at for at tage sig af græshoppekrisen, der også spreder sig, ville man behøve den samme form for samarbejde.

Zepp-LaRouche: Ja, jeg vil gerne sige nogle ord om dette, fordi jeg mener, at hvis vi ikke kan hjælpe Afrika med at håndtere denne græshoppeplage har vi mistet den moralske egnethed til at overleve. Se, jeg synes, at dette spørgsmål om græshopper er meget sigende: Fordi FAO holdt allerede pressekonferencer sidste år med advarsler om, at disse græshopper spredte sig, men der var absolut ingen opmærksomhed fra de internationale medier, så disse græshoppesværme voksede, og nu er de i Etiopien, Eritrea, Kenya og spreder sig til Sudan; de fortærer hver dag lige så meget som 35.000 menneskers daglige forbrug! De spreder sig 150 km per dag, og det anslås, at hvis de ikke stoppes nu ved hjælp af sprøjtning og passende foranstaltninger, vil de mangedobles 500 gange inden juni, og de vil blive en fuldstændig plage, som truer millioner af menneskers liv.

Allerede i dag lever 30 millioner mennesker i fødevarerussikkerhed, hvilket betyder at de sulter, og den kendsgerning at intet er blevet gjort, viser at der stadig er dette absolut racistiske, koloniale tankesæt blandt europæerne og generelt i Vesten. Fordi FAO sagde jo i sidste uge, at de blot havde brug for 76 millioner dollars, hvilket er pebernødder! EU donerede 1 million dollars. Da Pompeo var i Etiopien lovede han 8 millioner dollars – Det er jo

latterligt! Michael Bloomberg spenderer skam 400 millioner dollars på en måned på sin dumme reklamekampagne for at købe Det hvide Hus, og man kan ikke skaffe 76 millioner dollars til at redde liv?

Dette er den absolutte påvisning af, at Vesten stadig styres af det racistiske, koloniale tankesæt, og de er revnende ligeglade med om Afrika dør. Vi bliver nødt til at ændre dette, fordi jeg i mange år har sagt, at Vestens holdning til Afrika er et spejl af vores egen moralske habitus, og en test af vor egen overlevelsessevne. Hvis vi ikke kan klare dette, vil vi ikke overleve. Så jeg appellerer til jer om at hjælpe os med denne mobilisering, ikke kun omkring græshopperne, der kunne klares relativt nemt; man skal bare, sammen med de afrikanske regeringer, organisere nogle ingeniørtropper fra det tyske forsvar, Bundeswehr, eller De blå Hjelme og forskellige organisationer, og så sprøjter man bare disse græshopper, og det kunne klare det. Men det kræver en holdningsændring, og det kan kun komme fra den større løsning, som jeg netop nævnte, hvilket er topmødet på højeste niveau med Rusland, Kina, Indien og USA, og derefter kan andre lande tilslutte sig, og der må være en række konferencer, som drøfter disse spørgsmål meget hurtigt. Vi har imidlertid nået et punkt, hvor vi drastisk må ændre kurs, ellers vil vi ikke klare den som civilisation...

Se resten af Helgas webcast på videoen ovenover.

Usikkerhed under sikkerhedskonferencen

Den 20. februar 2020, Neue Solidarität

Af Alexander Hartmann

Medens disse linjer skrives, samles deltagerne i den 56. sikkerhedskonference i München (MSC). Over 500 højtplacerede internationale beslutningstagere ventes at deltage i

konferencen, der finder sted mellem den 14. og 16. februar, deriblandt over 35 stats-og regeringschefer såvel som omkring 100 udenrigs- og forsvarsministre. De Forenede Stater repræsenteres af deres nykonservative udenrigsminister Mike Pompeo.

Ikke for første gang vil diskussionen blive præget af en voksende følelse af fortvivlelse hos de vestlige eliter over deres tiltagende uformåenhed til at påtvinge resten af verden deres vilje. Wolfgang Ishinger, der har ledet møderne siden 2008, offentliggjorde den 10. februar i Berlin Münchenmødets sikkerhedsberetning og kundgjorde, at dette års mødetema ville hedde "Westlessness" ("Vestløshed"). Hvad han mener med det, beskriver han således: "Der optræder for tiden et dobbelt fænomen, nemlig for det første, at Vesten er mindre vestligt, og for det andet, at verden som helhed er mindre vestlig. Hvad betyder det for de tyske, europæiske og globale forhold, især for vor sikkerhedspolitik?" Ischinger sagde, at der eksisterer "en vidt udbredt følelse af ubehag og uro over den tiltagende usikkerhed angående Vestens grundlægende betydning. Mange sikkerhedspolitiske udfordringer synes at forekomme uadskilleligt forbundne med det, som nogle betegner som det vestlige projekts nedgang."

Desuden, fortsatte han, "synes vi at have mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten. Selvom dette måske er den vigtigste strategiske udfordring for de transatlantiske partnere, virker det usikkert, om Vesten kan udvikle en fælles strategi for en ny æras stormagtskonflikter."

Når Ischinger klager over, at vi "har mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten", så tænker han øjensynligt først og fremmest på holdningen hos den amerikanske præsident Donald Trump. Trump vandt præsidentvalget i 2016 med et løfte om at bryde med doktrinen om de evige krige og at oprette gode forbindelser til Rusland og Kina. Siden da har de vestlige eliter forsøgt

alt for at forhindre ham i at holde dette løfte og få ham afsat fra embedet; men med det mislykkede forsøg på at få ham afsat, har Trumps chancer for at beholde embedet også efter det næste præsidentvalg, tiltaget betydeligt.

Dette er fra de vestlige elitors synspunkt næsten den "størst tænkelige ulykke": Hvis USA forlader sin afvisende holdning over for Rusland og Kina, så mangler de vestlige eliter den politibetjent, der skal gennemtvinge deres krav over for de genstridige nationer. Det britiske overhus offentliggjorde for godt et år siden en rapport, i følge hvilken den britiske politiks vigtigste prioritet måtte være at forhindre en ny præsidentperiode for Trump, fordi skaderne for det britisk-amerikanske "særlige forhold" ellers ville blive uoprettelige. Og en del af strategien for at forhindre et genvalg af Trump er at ophede krisecentre som Irak og Syrien i et forsøg på at få draget Trump ind i en krig og derved foranledige ham til at bryde sine valgløfter.

Tidligere udenrigsministre advarer om fare for atomkrig

Rent faktisk er det netop den geopolitiske holdning, hvormed de i München forsamlede repræsentanter for de "vestlige" eliter prøver at påtvinge resten af verden deres "liberale internationale orden", selv den største trussel mod den globale sikkerhed. Den 10. februar udsendte "Aspen Ministers Forum", en forening af tidligere udenrigsministre fra hele verden, en erklæring, hvor de forlangte en forlængelse på 5 år af den nye START-nedrustningsaftale og advarede om, at faren for en atomkrig er stor, hvis denne og tilsvarende forholdsregler ikke gennemføres.

"I dag befinder verden sig i tilbagegang", står der i erklæringen. "De geopolitiske spændinger tiltager, og mange stormagter fremhæver atter atomvåbnenes betydning i deres militærstrategier." De tidligere udenrigsministre konstaterer "en øget oprustningskæmpe mellem De forenede Stater og Rusland, en øget risiko for militære uheld og en forringelse af de forhandlede aftaler om reducere af våbnene og ikke-

spredning af atomvåben. Alle disse ting bidrager til en hurtigt aftagende kernevåbensikkerhed og en øget mulighed for anvendelse af atomvåben, enten bevidst eller som følge af en utilsigtet eskalation.”

De henviser til den nyeste skarpe konfrontation mellem USA og Iran, der har vist, “hvor hurtigt manglen på retningslinjer kan bringe os til kanten af en krig. Som følge af en udhuling af de internationale aftaler og de diplomatiske kanaler, nærmede vi os muligheden for en ulykke... Farerne for en fejlregning er for store til, at statslederne kunne gribe til tvetydig kommunikation, trusler og militære aktioner.” De kræver derfor “et genoplivet internationalt samarbejde, der hviler på den offentlige forståelse af farerne og mulighederne for risikonedsettelse.”

Hovedophavsmændene til erklæringen er den tidligere amerikanske udenrigsminister Madeleine K. Albright og den russiske udenrigsminister Igor Ivanov. Blandt de 23 øvrige underskrivere er Alexander Downer, Anne Moussa, Joschka Fischer, Malcolm Rifkind og Javier Solana.

Rusland agiterer for et topmøde mellem de fem stormagter

Netop af samme grund har grundlæggeren og forkvinden for Schiller Instituttet længe anbefalet et nyt paradigme for internationale relationer, der ikke længere grunder sig på konkurrencetænkning mellem stormagterne, men på et samarbejde i menneskehedens fælles interesse. Efter mordet på den iranske general Soleimani den 3. januar opfordrede hun til en hastekonference mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi for at arbejde for en bilæggelse af konflikterne. Helt tilsvarende har Ruslands præsident Putin den 15. januar foreslået et topmøde mellem stats- og regeringscheferne for de 5 faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd, og ud fra højtstående russiske diplomaters udtalelser fremgår det, at Rusland tager dette forslag meget alvorligt.

Således har udenrigsminister Lavrov den 7. februar i en tale i

anledning af et særfrimærke til minde om 75-årsdagen for Jaltakonferencen mellem USA, Sovjetunionen og Storbritannien hentydet til Putins forslag. Angående betydningen af Jaltakonferencen bemærkede Lavrov: "Konferencen, som bragte førerne af koalitionen mod Hitler sammen, fandt sted i en atmosfære af gensidig forståelse og samarbejde. Førerne af de tre stormagter havde vilje nok til at vokse ud over deres egne ambitioner og stridigheder og udarbejde konstruktive forslag med henblik på en snarlig afslutning af krigen og opbygningen af en efterfølgende international sikkerhedsarkitektur. Jeg føler mig overbevist om, at det er rigtigt at kaste et blik tilbage på de fælles interesser i historien, når verden i dag står over for talrige udfordringer og trusler", understregede Lavrov.

Under en audiens i anledning af det russiske diplomatiske dag den 10. februar talte Ruslands ambassadør i De forenede Stater, Anatolij Antonov, om styrkelsen af forholdet til USA. Han understregede: "Vort land har aldrig unddraget sig ansvaret for sikring af fred og stabilitet... Vi værner om principperne for ikke-indblanding i indre anliggender." Og han erklærede også: "Vi vil gå vort stykke af vejen til enhver stat, der forsøger at opbygge et forhold til Rusland på grundlag af gensidig respekt og interesseudligning. Vi er overbeviste om, at forbedringen af det russisk-amerikanske samarbejde ikke blot svarer til begge landes interesser, men også vil få en produktiv indvirkning på verdens gang som helhed."

Angående præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd sagde Antonov: "Hvad det angår regner vi med hjælp fra vore partnere til at virkeliggøre initiativerne... Kina og Frankrig har reageret positivt på indbydelsen, men Rusland har endnu ikke modtaget noget svar fra De forenede Stater og Storbritannien."

Også FN-sekretariatet anser sådant et topmøde for en god ide. "Vi vil hilse ethvert møde mellem sikkerhedsrådets faste

medlemmer velkommen, da det forhåbentligt vil kunne føre til et øget samarbejde mellem disse fem lande i sikkerhedsrådet”, udtalte FN’s generalsekretær Stéphane Dujarric den 13. februar. Spørgsmålet om, hvorvidt den russiske side havde anmodet FN’s generalsekretær om at arrangere et sådant møde under FN’s generalforsamling i september, besvarede Dujarric ikke.

Da den russiske præsident Vladimir Putin allerede har tilkendegivet, at han vil tale på generalforsamlingen i september, og da Kina og Frankrig har tilkendegivet deres understøttelse af initiativet, behøver præsident Trump blot at tage flyveren til New York. Og hvis det er sandsynligt, at et møde finder sted mellem disse fire præsidenter, vil Boris Johnson formodentligt heller ikke blive væk.

Der eksisterer altså en reel mulighed for, at “Vestens” geopolitiske konfrontationsholdning kan afløses af et nyt mønster for globalt samarbejde. Disse udsigter kan ligge til grund for Ischingers pessimistiske ytringer. Rent faktisk bør de dog give anledning til optimisme, da det er en langt større trussel mod sikkerheden i verden, hvis tilhængerne af den gamle orden gennemfører deres hensigter.

Global krig eller global udvikling? Der er ingen tredje vej

Den 5. januar (EIRNS) – Det irakiske parlament stemte i dag for, at regeringen trækker den officielle invitation til USA til at indsætte militære styrker i deres land tilbage. Selvom mange af de sunni-muslimske og kurdiske parlamentsmedlemmer

ikke deltog i afstemningen, vedtog et beslutningsdygtigt [flertal] resolutionen, som anbefalet af premierminister Adel Abdul-Mahdi, der [nu] forventes at underskrive den. Den bestrider ikke, at tiltaget er gengældelse for det ulovlige amerikanske angreb i deres land, der dræbte lederen af Irans Quds-styrke, Qassem Soleimani, men snarere hedder det: "Regeringen afstår fra at [forny] sin anmodning om bistand fra den internationale koalition, der bekæmper Islamisk Stat på grund af afslutningen af militære operationer i Irak og opnåelsen af sejr. Den irakiske regering vil arbejde for at afslutte tilstedeværelsen af udenlandske tropper på irakisk område og forbyde dem at bruge dens landjord, luftrum eller vand til det ene eller andet formål. "Wall Street Journal rapporterede, at parlamentarikerne under og efter mødet sang: " Ud, ud, besætter! Nej, nej til Amerika! Nej, nej til Israel! "

Præsident Donald Trump kunne med tilstrækkelig støtte fra offentligheden benytte lejligheden til at gøre, hvad han havde til hensigt at gøre fra begyndelsen – at trække de amerikanske styrker ud af "de endeløse krigszoner".

Iran holder i mellemtiden tre dages landesorg, efter at liget af den dræbte Soleimani er vendt tilbage til Iran. Hundredetusinder af mennesker fylder gaderne i flere byer, hvortil liget vil blive bragt før begravelsen i Soleimanis hjemby Kerman.

EIR har erfaret, at aftalerne, der blev underskrevet mellem den irakiske premierminister Abdul-Mahdi og den kinesiske premierminister Li Keqiang under Mahdis rejse til Kina i september sidste år, omfattede en aftale med Kina om "oliefor-genopbygning", med henblik på en kæmpeudvidelse af Kinas igangværende investeringer i genopbygning af Iraks ødelagte olieindustri og andre projekter. Aftalen krævede, at de betydelige kinesiske betalinger for irakiske olieopkøb placeres i en særlig sikret fond, som sidenhen vil blive brugt som kredit til genopbygningsprojekter, herunder jernbaner, landbrug, industri-parker med mere.

Da Abdul-Mahdi vendte tilbage til Irak, eksploderede landet imidlertid i anti-regerings (og anti-Iran) demonstrationer, alt imens de Iran-støttede shia-militser blev indsat for at knuse demonstrationerne og dræbte ca. 460 demonstranter under processen. Dette fremtvang Abdul-Mahdis tilbagetræden, idet han dog forbliver som fungerende premierminister (på grund af manglende evne til at opnå enighed om en erstatning), men således legalt set ikke er i stand til at gennemføre aftalen. EIR-medarbejder Hussein Askary bemærker, at Abdul-Mahdi, som olieminister i 2014, havde arrangeret en lignende aftale med Kina, som [dog] blev saboteret, da ISIS overtog det meste af landet.

Det må til enhver tid holdes i erindring, at den overhængende katastrofe blev skabt af Bushs invasion i Irak i 2003, baseret på falske forudsætninger, hvilket præsident Trump præcist har beskrevet som den værste fejltagelse begået af denne nation nogensinde.

Denne krise, der indebærer ekstrem risiko for regional eller endda global krig, kommer samtidig med, at den amerikanske kongres vender tilbage til Washington med den forventede rigsretssag mod præsident Trump i det amerikanske senat. Formatet for denne indeværende fase af kupforsøget imod præsidenten fra britiske og Obama-administrationens efterretningsagenter (hvis forbrydelser nu er under efterforskning af justitsminister Barr og den særlige efterforsker rigsadvokat John Durham) er endnu ikke lagt fast. Det står ikke engang klart, hvorvidt de paniske og hysteriske demokrater vil overlevere rigsretsanklagepunkterne til senatet, som det kræves i loven, da det er mere end tydeligt, at der ikke engang identificeres en forbrydelse i de to paragraffer, og at demokraterne søger efter mere – hvad som helst – som de kan føje til sagen.

Dertil kommer den stigende sandsynlighed for et sammenbrud på kort sigt af de massive gælds- og afledte bobler i de amerikanske og europæiske finansielle systemer. Tusinder af

afskedigelse af bankansatte, oprettelsen af "dårlige banker" til at dumpe de værdiløse papirværdier, og likviditet for milliarder af dollars, som centralbanken, Federal Reserve, pumper ind i det amerikanske banksystem, har ikke formået at dæmme op for tidevandet. Fortsat negative produktionstal i USA og Europa igennem mange måneder forringer realøkonomien yderligere, selv inden et kollaps af boblen. Den tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke advarede lørdag Foreningen af Amerikanske Økonomer (American Economics Association) om, at en sænkning af rentesatserne ved den næste nedgangsperiode ikke kan fungere, når de allerede befinder sig på eller endda under nulpunktet, så Federal Reserve skal være parat til at udvide de kvantitative lempelser enormt, og en sådan 'likviditetspumpe', med risiko for skabelsen af en hyperinflationær boble, "må gøres til en permanent del af den amerikanske centralbanks værktøjskasse." Bernanke er naturligvis notorisk fortaler for Milton Friedmans 'helikopterpenge'.

Verden befinder sig ved et vendepunkt. Helga Zepp-LaRouche har opfordret præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping til straks at afholde et topmøde, der sigter mod at forhindre at Iran-krisen eskalere til krig, for at undgå "søvngængeriet ind i en global krig", som det skete med Første Verdenskrig. Hun bemærkede, at Iran netop har afsluttet en militærøvelse med de russiske og kinesiske flåder.

Samtidigt må den amerikanske befolkning – især Trumps støtter i begge politiske partier – handle for at imødegå anti-Rusland og anti-Kina-hysteriet, også inden for Trumps eget kabinet, der holder ham tilbage i forhold til at realisere hans intention om at opbygge venskabelige relationer til de øvrige historiske og kulturelle stormagter. En genopbygning af de vestlige nationers økonomi afhænger af et sådant nederlag til den britiske imperialistiske opdeling af Verden i blokke, der bekriger hinanden, og vil samtidig gendanne det "Amerikanske System" efter Hamiltons principper i USA. Dette er arven efter

LaRouche, hvis tid [nu] er kommet.

2020 er mulighedernes vindue for LaRouches politik

Den 30. december (EIRNS) – Briterne vil med djævelens vold og magt omdanne 2020 til året for kaos, krige, kup og kulturelt helvede. Muligheden for at gribe ind tilhører os – sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere i går – for at gøre 2020 til året for Lyndon LaRouches politik, i en verden der befinder sig i sammenbrudskrise.

Den russiske præsident Vladimir Putin har kastet en veludtænkt kæg i hjulet på hele den britiske geopolitiske drejebog, oplyste Zepp-LaRouche, ved at udvikle og nu opstille det hypersoniske Avangard-missilsystem, der vælter hele skakbrættet af eksisterende atomkrigsstrategier ved at gøre dem teknologisk forældede. Men Putin har ikke kun indsat Avangard: Han præsenterede den for amerikanske embedsmænd til nærmere undersøgelse, og han har tilbudt at inkludere Avangard i forhandlingerne om en ny START-traktat, som foreløbig er sat til at udløbe i februar 2021.

Putin tilbyder at forhandle en helt ny global sikkerhedsarkitektur med præsident Donald Trump, hvilket er en diskussion, som de to ledere bør tage op på et møde ved Elben den 25. april, og/eller ved Moskvas fejring af sejrsdagen [for 2. Verdenskrig] den 9. maj. Vi bør presse på med dette initiativ, sagde Zepp-LaRouche, ligesom vi opfordrede præsident Trump til at deltage i det første Bælte- og Vejforum for internationalt samarbejde i 2017 i Kina, da det er vigtigt

at opbygge en ny platform for forbindelserne mellem USA og Rusland samt USA og Kina. Det er den bedste måde at slå tilbage mod det britiske kup imod Trump, ved at angribe dem på deres udsatte, sårbare flanke.

En sådan ny sikkerhedsarkitektur for planeten er presserende nødvendig, sagde Zepp-LaRouche, men den eneste måde den kan fungere på er, hvis den er baseret på en fælles økonomisk politik, der er bygget op omkring dynamikken i den Nye Silkevej. En sådan politik skal, som Lyndon LaRouche længe specificerede, være centreret om en konkursbehandling af det nuværende spekulative finanssystem – "finanskrisen hænger over os som et damoklessværd", sagde Zepp-LaRouche – og en forpligtelse til samarbejde om menneskehedens fælles mål, deriblandt eftertrykkeligt den hastige udvikling af Sydvestasien, Afrika og andre regioner, som i århundreder er blevet tortureret af britisk imperialistisk politik.

Det økonomiske perspektiv vil imidlertid kun fungere, hvis det ledsages af en renæssance af klassisk kultur, "udtalte Zepp-LaRouche. "Vores indgriben i dette må være fra synspunktet om virkelig at kræve, at USA og hele verden bevæger sig ind i et helt nyt tankesæt, et nyt sæt af forbindelser mellem nationer. Ideen om geopolitik må helt væk, for evigt, fordi det er den slags tankegang, der allerede har ført til to verdenskrige".

I dag må vi kæmpe for den verden vi ønsker at skabe om 50 eller 100 år fra nu af. Hver nation skal finde sin egeninteresse i at kæmpe for menneskehedens fælles mål, og for den klassiske kulturelle renæssance, bygget på skuldrene af Beethoven, Schiller, Cusa, Confucius (Konfutse) – og Lyndon LaRouche.

"Målet med civilisationen er den fortsatte udvikling af vores art som den eneste kreative art i universet", fortsatte hun. "Flere mennesker [må] tage idéen til sig om et ophøjet syn på menneskeheden, idéen om en kreativ identitet som er i overensstemmelse med et anti-entropisk univers i fortsat

udvikling.

Til dette formål, konkluderede Zepp-LaRouche, vil vi opbygge og uddanne en sådan bevægelse, i takt med at vi organiserer hen imod en national Schiller Institut-konference i foråret. Som en del af dette søsætter LaRouche-bevægelsen i marts en international aktionsuge rundt omkring på planeten, især blandt studerende og unge, der vil være baseret på Zepp-LaRouches opfordring til at gøre 2020 til året for LaRouches politik, året hvor vi rykker beslutsomt for at nå menneskehedens fælles mål.

Helga Zepp-LaRouches nytårswebcast: 2020 – vil vi styre mod krig, eller bringe verden i orden?

I Helga Zepp-LaRouches nytårswebcast indledte hun med at gennemgå de mest markante udviklinger i de seneste uger, og hvad de betyder for det kommende år. Hun fremhævede det positive potentiale for uddybning af samarbejdsrelationer mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi:

1. Udsigten til at forholdet mellem Trump og Putin kan forbedres ved Trumps deltagelse i begivenhederne omkring fejringen af 75-årsdagen for sejren over fascismen. Også samtaler om våbenbegrænsninger vil få betydning, idet Rusland nu kan indsætte det hypersoniske missilsystem Avangard i operationel tjeneste, hvilket gør

- eksisterende amerikanske modstrategier forældede;
2. Et forbedret forhold til Kina, begyndende med fase I af handelsaftalen. Dette gøres til skydeskive for geopolitikerne, der ser Kinas opkomst som en trussel, med præsentationen af den britiske krigsplan i seneste udgave af the Economist.

Hun talte også om de beskidte tricks, som demokraterne laver for at afsætte præsidenten ved en rigsretssag, hvilket sætter partiets fremtid på spil; og om Damoklessværdet, der hænger over det finansielle system, som kræver gennemførelsen af LaRouches fire love for at undgå et krak.

Afslutningsvis talte hun om, hvordan disse farer og muligheder bringer os til at anerkende de absolut enestående bidrag fra Lyndon LaRouche, især hans videnskabelige bidrag, der har tilbagevist den imperialistiske neomalthusianisme, som nutidens fascistiske geopolitikere presser på med. Hans 'There are no limits to growth' (Der er ingen grænser for vækst) er vigtig læsning for dem, der mener det alvorligt med at overvinde den anti-humane grønne politik, som økonomiske nøglefigurer såsom Carney og Lagarde presser på med.

Fra os alle i Schiller Instituttet ønskes I et spændende nytår.

Pelosi, i et 'Ibykus-øjeblik' (*), afslører sig selv som en

forsvarer af folkedrab, og er dermed uegnet til at diskutere rigsretssag mod præsident Trump

Den 9. december 2019 (EIRNS) – I en kovending i forhold til sin tidligere holdning til rigsretssag imod præsident Trump insisterer formanden, 'House Speaker', Nancy Pelosi nu på, at Repræsentanternes Hus indgiver anklager mod præsidenten for påstået magtmisbrug. Hun hævder, på trods af den ukrainske præsident Zelenskys påstand om, at der ikke var nogen "noget-for-noget"-aftale, der gjorde militær bistand betinget af efterforskningen af Joe Biden (en bistand der er blevet leveret, uden at undersøgelsen er foretaget), at: "Kendsgerningerne er ubestridelige. Præsidenten misbrugte sin magt til sin egen personlige politiske fordel på bekostning af vores nationale sikkerhed ved at tilbageholde militærhjælp samt holde et afgørende møde i 'Oval Office' (præsidentens officielle mødelokale i Det Hvide Hus, *red.*) i bytte for tilsagn om efterforskning af sin politiske rival."

Pelosi afslørede i sit svar til publikum – ved et offentligt møde med tilstedeværelse af CNN den 5. december – sig selv som enten en bevidst løgner eller en person med en bemærkelsesværdig evne til at bøje kendsgerninger, så de passer med hendes dagsorden, uanset konsekvenserne.

Hun indrømmede, at hun i sin egenskab af højtstående medlem af efterretningsudvalget var imod en rigsretssag imod præsident Bush, trods velvidende at grundlaget for Irak-krigen var falsk: "Så jeg var klar over, at der ikke var nogen atomvåben i Irak. Det var der bare ikke. De måtte vise os – de måtte fremvise alle de efterretninger, de havde, til 'Gang of Four' (efterretningsudvalget for særligt følsomme oplysninger,

red.) Efterretningerne viste ikke, at det skulle være tilfældet. Så jeg vidste, at det var en misvisende fremstilling i forhold til offentligheden. Men når det er sagt, var der efter min mening ikke grundlag for en rigsretssag.”

USA's invasion af Irak i 2003, baseret på løgne som Nancy Pelosi nu afslører, at hun i 2003 var velvidende om var løgne, resulterede i mere end en million irakiske dødsfald (ca. 275.000 direkte dødsfald fra selve krigen, med et lige så stort antal sårede, der i efterkrigstiden forårsagede, at mere end en million civile døde af sult og sygdom), såvel som over 8.000 amerikanske soldater og kontraktansatte, for ikke at nævne ødelæggelsen af hundreder af tusinder af amerikanske familier, hvis kære nu lider af PTSD, eller [som] har gjort en ende på det hele ved at begå selvmord, i et omfang på 22 krigsveteraner om dagen. Krigen i Irak bidrog også væsentligt til flygtningekrisen, som har ødelagt livet for yderligere titusinder af familier, samtidig med at de vestlige værdier, menneskerettigheder og demokrati i hele verden er blevet knust.

Man kan kun være enig med præsident Trump på dette punkt, at Irak-krigen, som en del af politikken efter 11. september [2001] med uendelige krige, til en pris af 7 billioner dollars – et beløb, som kunne være blevet investeret i den fysiske økonomi i USA – har været den største fejltagelse i USA's historie. Så sent som for to år siden var Pelosi tilsyneladende enig med præsident Trump på dette punkt. I CNN's [udsendelse] 'State of Union' (Nationens Tilstand) søndag 5. november 2017 sagde hun, at rejse en rigsretssag imod præsident Trump "ikke er et sted, som jeg mener vi skal betræde". Hun tilføjede, at mange på venstrefløjen var oprørte over, at hun ikke havde rejst en rigsretssag imod præsident Bush i kølvandet på Irak-krigen. "Hvad kunne være værre end det?" (Dvs. værre end at lyve for at starte Irak-krigen) spurgte hun.

Faktum er, at Pelosi ikke afslørede, hvad hun nu har indrømmet var en fejlagtig repræsentation for offentligheden for at forhindre denne forfærdelige Irak-krig.

Det være sig hukommelsessvigt eller et anløbet forhold til sandheden, Pelosi har nul troværdighed med hensyn til kravet om at afsætte præsident Trump ved en rigsretssag. Hvis hun blot har en antydning af samvittighed tilbage, bør hun begynde at betale krigsskadeserstatning til det irakiske folk og amerikanske familier, der mistede deres kære som et resultat af hendes medskyld i denne krig.

Hun har ingen autoritet til at tale om embedsmisbrug og bør afslutte det svigagtige forsøg på rigsretssag mod præsident Trump.

* 'Ibykus' Traner', digt om politisk retfærdighed af Friedrich Schiller, 1797

* Tabstal for Irak-krigen stammer fra 'Cost of War Project' på Watson Institute for International and Public Affairs, Brown University; undersøgelser foretaget af The Lancet (2004 og 2006); ORB International, 2007; og kilder på landjorden.

**Vær optimistiske! Samtalen
mellem Trump og Putin
fremskynder det nye**

paradigme.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. maj 2019.

Det 90 minutters lange opkald mellem præsident Trump og Putin blev hilst velkommen af Helga Zepp LaRouche som "en rigtig god nyhed", da hun gennemgik de omfattende strategiske konsekvenser af den nye situation, der er opstået efter Russiagate.

Disse omfatter:

- Betydningen af Trump-Putin-diskussionen om økonomisk og strategisk samarbejde, herunder at afhjælpe situationerne i Venezuela, Ukraine og Nordkorea;
- Det positive potentiale for samarbejde mellem USA og Kina, med endnu et møde om handelsforhandlinger planlagt – dette foregår på trods af de britisk dirigerede neokonservatives bestræbelser på at sabotere det;
- En bredere anerkendelse af det attraktive ved at samarbejde med BVI efter det andet BVI-forum, som det fremgår i flere aktuelle rapporter, der er udgivet i Tyskland;
- Betydningen af mødet om infrastrukturen mellem Trump og de Demokratiske ledere af Kongressen, der fremhæver splittelsen blandt Demokraterne mellem de vanvittige, som stadig er fokuserede på en rigsretssag og Green New Deal, og Pelosi og hendes netværk, der erkender behovet for at opnå noget positivt;
- Voksende erkendelse af den britiske rolle i iscenesættelsen af Russiagate.

Kampen for at frifinde Lyndon LaRouche udgør den bedste køreplan for at forstå hvem der styrede Russiagate og de strategiske årsager hertil. LaRouches rolle viser den enkeltes evne til at ændre historien og bør være en kilde til optimisme, et afgørende behov for at vinde kampen for det nye paradigme.

Fra arkivet: Vitus Bering og rejsen til Amerika

af Tom Gillesberg

Denne danske resumé (nedenfor) er et redigeret sammendrag af en artikel »Vitus Bering and the Rediscovery of America« (nedenfor), der blev skrevet som et bidrag til et festskrift for Lyndon LaRouche i anledning af hans 85 års fødselsdag den 8. september 2007.

Med bygningen af en magnettogforbindelse mellem København og Århus over Kattegat, som den første del af et dansk magnettognet, bryder vi med opfattelsen om Danmark som et lille land, der blot kan følge i de større landes fodspor. I stedet er det os, der går foran og gør et afgørende teknologisk kvantespring muligt. Med bygningen af et dansk magnettognet revolutionerer vi ikke blot den danske økonomi, i og med at hele Danmark bliver til et sammenhængende lokalområde, men vi sætter også en ny standard, som vil betyde magnettog i hele Europa. Med det russiske initiativ til at bygge en tunnelforbindelse under Beringstrædet, vil vi med

tiden kunne tage magnettoget hele vejen fra Aalborg til Los Angeles.

Det er et af historiens smukke sammenfald, at Danmark har fået mulighed for at spille denne historiske rolle netop nu, for derigennem går vi faktisk i fodsporene af den berømte danske skibsfører og opdagelsesrejsende Vitus Bering, der gennem sit modige lederskab ud i det ukendte genopdagede Amerika og lagde navn til Beringstrædet... Læs mere:

Dansk resumé: [Klik her](#).

English, full article: [Click her](#).

Putin annoncerer nye våben og bekræfter Ruslands doktrin om atomkrig

Torsdag, 1. marts, 2018 – I sin årlige tale til nationen for den føderale forsamling, afslørede præsident Putin en række nye, strategiske systemer under udvikling til de russiske bevæbnede styrker, som, sagde han, specifikt har til hensigt at imødegå USA's deployering af et globalt missilforsvar. Han bemærkede, at Moskva længe har forsøgt at overbevise Washington om ikke at overtræde ABM-traktaten, som USA trak sig ud af i 2002, og at Rusland flere gange havde foreslået fælles arbejde om faktiske missiltrusler, men at det havde været forgæves. USA, sagde han, »øger antallet af jagerfly, forbedrer deres karakteristika, skaber nye positionssteder, som, hvis vi ikke handler, vil føre til ophævelsen af Ruslands atompotentialer, [alle missiler] vil blive opfanget«.

»Vi har derfor påbegyndt udviklingen af nye, strategiske våben, der ikke anvender ballistiske flyveruter, når de bevæger sig mod deres mål, hvilket betyder, at missilforsvarssystemerne er ubrugelige i kampen mod dem«, sagde Putin. Han rapporterede ligeledes, at, i december 2017, testede Rusland et atomkrydsermissil. »Et lavflyvende krydsermissil med lav synlighed, og bevæbnet med et atomspræghoved og med en praktisk talt ubegrænset rækkevidde, uforudsigelig flyvebane og med evne til at afvise praktisk talt alle linjer for opsporing, er usårlig over for alle eksisterende og fremtidige antimissil- og luftforsvarsvåben«, sagde han. De succesfulde jordbaserede afprøvninger og flyvetests af det nye missil »gør det muligt at påbegynde arbejdet med at skabe en fundamentalt ny type våben – et strategisk atommissil, der er udstyret med et atomkraftværk«, sagde Putin.

Herefter annoncerede han, at testning af RS-28 Sarmat ICBM var begyndt og sagde, at det nye våben ville være usårligt over for at blive opfanget, da dets evner gør det muligt for det at gå uden om ethvert missilforsvar. Derudover har Moskva udviklet undervandsdroner, der kan operere i enorme dybder og i interkontinentale afstande, såvel som skabe hypersoniske våben. *»Der var ingen, der lyttede til Rusland, før vi skabte nye våbensystemer, så lyt til Rusland nu«*, sagde Putin (fremhævelse tilføjet) og sagde, at landet er et skridt foran andre stater. Putin understregede, rapporterer Sputnik, at han ikke havde afsløret alle de nye våben, som Rusland arbejder på, men at det, han havde afsløret, var »tilstrækkeligt« for én dag.

Mens Putin beskrev hvert af disse nye systemer, afspilledes videoer, der viste dem, på videoskærmene bag ham. De kombinerede live actionfilm med animationer for at vise, hvordan hvert enkelt af dem forventes at operere. Det hypersoniske spræghoved, for eksempel, afbilledes som værende deployeret fra et ICBM, men som dernæst flyver gennem de øvre

lag af atmosfæren og navigerer for at undgå amerikanske missilforsvarsdeployeringer på både hav og land.

Putin sagde, at formålet med at afsløre alt dette var at afskrække en potentiel aggressor. Han sagde også, at Rusland har deployeret våben, baseret på nye, fysiske principper.

Han afsluttede dette afsnit af sin tale ved at sige: »Vi er meget bekymrede over visse bestemmelser i den reviderede (amerikanske) gennemgang af holdningen til atomvåben, der udvider mulighederne for at reducere, og reduktionen af, tærsklen for anvendelsen af atomvåben. Bag lukkede dør kan man sige hvad som helst for at berolige hvem som helst, men vi læste, hvad der stod skrevet. Og det, der står skrevet, er, at denne strategi kan sættes i gang i respons til angreb med konventionelle våben, og endda til cyberangreb.

Jeg bør bemærke, at vores militære doktrin siger, at Rusland reserverer retten til at anvende atomvåben udelukkende som respons til et atomangreb, eller et angreb med andre masseødelæggelsesvåben, imod landet eller dets allierede, eller en aggressionshandling mod os med anvendelse af konventionelle våben, der truer selve statens eksistens. Dette er alt sammen meget klart og specifikt.

Det er således min pligt at annoncere det følgende. Enhver anvendelse af atomvåben mod Rusland eller dets allierede, med våben af kort, medium eller nogen som helst anden rækkevidde, vil blive anset for at være et atomangreb mod dette land. Gengældelse vil omgående finde sted, med alle tilknyttede konsekvenser.«

(Se f.eks. hele Putins tale udlagt af RT på YouTube med engelsk voice over: <https://www.youtube.com/watch?v=iDGvrdqQZVY>)

Putin leverede en meget fremsynet Tale til Nationen

Torsdag, 1. marts, 2018 – Den russiske præsident Putin leverede en meget fremsynet Tale til Nationen, eller tale om nationens tilstand, i går, hvor han talte til en fælles session i Ruslands føderale forsamling, de to lovgivende huse. Talens fulde tekst er udlagt på engelsk på Kremls website. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/56957>)

Putin dækkede i talen hele spektret af økonomi, sikkerhed og internationale emner.

Præsidenten lagde ud med sin økonomiske politik, der er centreret omkring at løfte den russiske befolknings vilkår således, at det muliggør dens fulde, kreative potentiale, og således også den russiske nations potentiale. Her følger nogle enkelte uddrag af nogle af højdepunkterne i Putins inspirerende tale:

»Som jeg tidligere har sagt, så bestemmes statens rolle og position i den moderne verden ikke kun eller i overvejende grad af naturlige resurser eller produktionskapaciteter; den afgørende rolle spilles af folket, så vel som også af vilkårene for hvert enkelt individs udvikling, selvhævdelse og kreativitet. Alting afhænger derfor af indsatsen for at sikre det russiske folk og garantere vore borgeres fremgang. Vi må opnå et afgørende gennembrud inden for dette område.«

Putin understregede, at »verden akkumulerer nu et enormt teknologisk potentiale, som gør det muligt at opnå et virkeligt gennembrud i forbedringen af folkets livskvalitet og moderniseringen af økonomien, infrastrukturen og statens styrelse og administration ... de næste par år vil være

afgørende for landets fremtid. Jeg gentager; disse år vil blive afgørende ...«

Med en advarsel om, at en »teknologisk forsinkelse og afhængighed vil sige reduceret sikkerhed og reducerede økonomiske muligheder for landet og, sluttelig, tabet af landets suverænitet ... Som jeg har sagt, så vedrører forandringerne hele civilisationen, og den blotte skala af disse forandringer kræver en lige så magtfuld respons. Vi er rede til at yde en sådan respons. Vi er parat til et regulært gennembrud ...

I modsat fald bliver der ingen fremtid for os, for vore børn og for vort land. Det er ikke et spørgsmål om, at nogen erobrer eller ødelægger vort land. Nej, det er ikke faren. Hovedtruslen og vores hovedfjende er det faktum, at vi sakker bagud. Hvis det ikke lykkes os at vende denne tendens, vil vi sakke endnu længere bagud ... Vi må beherske den kreative evne og styrke udvikling, så ingen forhindringer står i vejen for, at vi kan bevæge os tillidsfuldt og uafhængigt fremad. Vi må selv eje vores fremtid.«

Han fremsatte krav om en halvering af de fattige fra 20 million til 10 million i løbet af de næste seks år, ved at tilbyde anstændige, velbetalte jobs og frigøre befolkningens kreative potentiale. Han fremsatte nødvendigheden af at forbedre livskvaliteten gennem en forbedret kapacitet i sundhedssektoren, boligsektoren, højere pensioner og en garanti for en høj livskvalitet for pensionister, samt en forøget forventet levealder på over 80 år.

Putin foreslog »at lancere et storskala, rumligt udviklingsprogram i Rusland, som ville omfatte at udvikle byer og andre lokalsamfund ved mindst en fordobling af udgifterne inden for dette område over de næste seks år ... En renovering af byerne bør støttes af introduktionen af den mest avancerede byggeteknologi og de mest avancerede byggematerialer, moderne arkitekturløsninger, digital teknologi til sociale

tjenesteydelser, og sektorerne for transport og offentlige tjenesteydelser (dvs., vand, elektricitet mm.)...

Det er vigtigt, at udviklingen af byer bliver drivkraften i hele landet. Rusland er et land med et udstrakt territorium, og dets aktive, dynamiske liv kan ikke være koncentreret i et par metropoler. Store byer må distribuere deres energi og tjene som støtte for en afbalanceret, harmonisk, rumlig udvikling af hele Rusland.«

Om infrastruktur annoncerede Putin, at »broen til Krim vil åbne for biler om et par måneder og for tog næste år. Dette vil stimulere udviklingen af Krim og hele det russiske sortehavsområde.«

Og yderligere, »de næste seks år må vi næsten fordoble budgettet til vejbyggeri og vejreparationer i Rusland og bevilge mere end 11 billion rubler [\$198 billion]. Han nævnte også planer om at udvikle store, eurasiske transportkorridorer, inkl. en vej til bilkørsel, som vil blive en del af Europa-Asiatisk Stillehavsområde-korridoren, som allerede er ved at blive bygget i samarbejde med Kina og Kasakhstan.

»Gennemstrømningskapaciteten for Baikal-Amur-hovedlinjen og den Transsibiriske Jernbane [i den Eurasiske Landbro] vil vokse 1,5 gang, op til 180 million tons, på seks år«, sagde Putin. »Det vil tage syv dage for containere fra Vladivostok at nå Ruslands vestlige grænser ... Volumen af transitfragt på vore jernbaner må vokse med næsten fire gange. Det betyder, at Rusland vil blive en global leder inden for transitfragt mellem Europa og Asien.«

Med hensyn til fragt over vand, sagde Putin, at gennemstrømningen i de russiske havne er vokset til mere end 1 mia. ton for første gang i historien, i 2017: »Som I ser på disse grafer, så overgår dette det niveau, som Sovjetunionen opnåede, med mere end to tredjedele ... Vi må yderligere udvide

denne kapacitet, inkl. ved at forøge kapaciteten af jernbaneforbindelsen til havne i Azov- og Sortehavsområdet 1,5 gang, til 131 mio. tons«, sagde han.

Putin nævnte også udvidelsen af den Nordlige Søvej og sagde, at, frem til 2025, vil fragttrafikken langs denne rute vokse ti gange, til 80 mio. tons. »Det er vores mål at gøre det til en virkelig global og konkurrencedygtig transportrute. Lad mig minde jer om, at den Nordlige Søvej blev mere aktivt brugt under sovjettiden, sammenlignet med, hvordan vi hidtil har brugt den. Vi vil afgjort udvikle denne rute og nå nye horisonter. Det er jeg ikke i tvivl om.«

Den russiske præsident talte også længe om udviklingen af Ruslands Fjernøsten.

Oliver Stones Putin-interviews, sidste del

Vladimir Putin taler med Oliver Stone om valget af Trump

15. juni, 2017 – TASS udgiver visse højdepunkter af den russiske præsident Vladimir Putins interview med Oliver Stone. Ifølge en oversættelse af Salon.com sagde Putin, »Jeg tror ikke, nogen kan udfordre resultatet af dette valg. De, der blev slået, burde i stedet have draget konklusioner af det, de gjorde, af hvordan de byggede deres arbejde; de burde ikke have forsøgt at lægge skylden på noget udefrakommende.«

Bemærkninger om Oliver Stones interview med Vladimir Putin, sidste del.

Putin: [Jeg har haft med] fire amerikanske præsidenter at gøre, og der er ikke mange forandringer, bureaukratiet er meget stærkt.

Om indblanding i valget: Dette er meget tåbeligt. Selvfølgelig er vi glade for, at Trump ønsker at genoprette relationer med Rusland. Vil han gøre det? Vi får se. Vi hackede ikke – hvis der var nogen, der hackede (DNC), så kunne det komme fra hvor som helst, men det kunne ikke have fået nogen indflydelse på valget. Under alle omstændigheder var der ingen løgne, kun sande ting blev afsløret, skaber falske historier.

Om den amerikanske befolkning: De fleste amerikanere tror på traditionelle værdier, en puritansk tradition, i hvert fald i mange dele af landet. Dette appellerede Trump til. Jeg synes, han undertiden gik for vidt

– De, der tabte valget, bør tænke over, hvorfor. Obama og hans hold skabte en landmine for den næste administration.

Om den 24 sider lange efterretningsrapport om russisk indblanding: Jeg læste den. Alt dette minder mig om antisemitisme. Alle problemer, »jøderne gjorde det«. Nu er det Rusland.

Om [senator John] McCain [vises en af hans tirader]: Han er patriotisk, ligesom romeren Cato, der afsluttede alle sine tale med, »I øvrigt mener jeg, at Kartago bør ødelægges«. De lever i en bestemt verden, de ser ikke, at verden forandres, kan ikke lægge fortiden bag sig. Og dog var vi allierede i Første og Anden Verdenskrig.

Alle løgnene om russisk indblanding i valget, de er alle våben i den interne krig i USA, der tilsigter at stoppe normaliseringen af relationerne med Rusland.

Mange i USA ved, at dette er falsk. Til syvende og sidst løj hackerne jo ikke – de fortalte sandheden om Amerika. Og der er ikke fremlagt beviser, kun beskyldninger.

Forespurgt om USA's indblanding i valgene i Rusland i 2000 og 2012: Jeg sagde til både Obama og Kerry, at det er en skandale, at I har regeringsfolk og penge, der åbenlyst støtter demonstrationer imod regeringen [der afspilles et langt stykke med Victoria Nuland, der praler med støtten til oppositionen, støtte til folk i eksil, til journalister, der angriber regeringen, osv.]. De finansierede stævner og NGO'er, der forsøgte at vælte regeringen – også østeuropæiske lande.

[Afspilles et klip fra Stones Snowden-film om aflytning af vore allierede, forberedelser til sabotage af Japan og andre, i tilfælde af, de skulle vende sig mod USA] Putin: For at være helet ærlig, så bekymrede vi os ikke om cyberkrig efter 1990. Vi troede, den Kolde Krig var forbi. Vi købte vestligt udstyr uden at være bekymrede.

Da vi så, at Obama og Biden sagde, at Rusland havde blandet sig i valget, og at de ville respondere på en tid og et sted, de valgte, mindede det mig om det kommunistiske regimes sidste dage, hvor de uddelte æresbevisninger til hinanden.

Om cyberkrig – Vi foreslog en cyber-aftale i august 2015 – det blev afvist.

Om Stalin – Churchill var indædt antikommunist, men da Hitler angreb mod vest, kaldte han Stalin en stor krigshelt. Dernæst startede han selvfølgelig den Kolde Krig. Der har været mange blodige diktatorer i historien; Oliver Cromwell, men der er statuer af ham i hele England. Napoleon, et katastrofalt nederlag, med der er stadig statuer. Så vi har altså stadig statuer af Stalin. Russerne elskede ham under krigen. Vi glemmer ikke grusomhederne, men vi ærer ham. Dæmoniseringen af Stalin i Vesten er i virkeligheden blot endnu en måde at angribe Rusland på. Men Rusland har ændret sig.

Om oligarkerne: Da jeg kom til Moskva, var jeg forbløffet over, hvor mange skurke, der var. Ingen skrupler. Oligarkerne interesserede sig kun for rigdom, ikke for forretninger eller

landet. Det var min opgave at skelne mellem forretninger og oligarker. Nu er der halvt så mange, det er ikke et stort problem, men der er stadig for mange.

Forespurgt om rapporter om, at han skulle være den rigeste mand i verden, korrupsion: At være rig bringer ikke lykke. Man har et talent, og evnen til at bruge dette talent til at gøre en forskel i verden – det er det, der tæller.

De langvarige hilsner mellem Stone og Putin endte således:

Putin: Tak for Deres tid og spørgsmålene. Tak, fordi De har været så grundig. Er De nogensinde blevet slået?

Stone: Slået? Åh ja, jeg er blevet slået.

Putin: Så det bliver altså ikke noget nyt, for De kommer til at lide for det, De har gjort.

Stone: Åh ja, helt sikkert, det ved jeg, men det er det værd. Det er det værd, hvis det bringer mere fred og bevidsthed til verden.

Se opsummering af første og anden del.

YouTube, The Putin Interviews, part 1 – 4 (English subtitles):

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=G0e0cnng0to>

<https://www.youtube.com/watch?v=avr4gGxNP4k>

Showtime:

<http://www.sho.com/the-putin-interviews>

Interview med Vladimir Putin til Oliver Stone: Første og anden del

13. juni, 2017 – I går aftes gik første del af Oliver Stones interview med den russiske præsident Vladimir Putin i luften på Showtime TV (show.com). Serien af fire timelange afsnit slutter torsdag. De følgende bemærkninger er parafraser af hovedpunkter i første afsnit:

Putin: [Mikhail] Gorbatsjov vidste, der måtte ske ændringer, men han havde ingen idé om, hvilken form for ændringer var nødvendige. Han tænkte ligesom franske utopister. Det, han gjorde, skubbede landet ud i sammenbrud. Hele samfundssystemet kollapsede, og militæret blev ødelagt.

Jeg hører ofte folk i Vesten sige, at jeg beklager Sovjetunionens fald. Nej – det var den totale forstyrrelse, som jeg kaldte den store katastrofe. Vi befandt os i borgerkrig (film med militæret, der skyder på parlamentsbygningen vises). Mange blev dræbt.

[Boris] Jeltsin bragte mig til Moskva. Jeg havde intet netværk dér. Da han første gang opfordrede mig til at stille op til præsident, sagde jeg nej. Jeg mente, det var et enormt job; jeg var bekymret for min familie.

Stone: Da De tog over, genopbyggede De økonomien, industrien og landbruget, og De standsede privatiseringerne ...

Putin bryder ind – Nej, jeg standsede ikke privatiseringerne. Jeg gjorde dem retfærdige. Jeg standsede oligarkerne. Folk, der aldrig havde udrettet noget som iværksættere i deres liv,

fik statslige industrier; de blev gjort til milliardærer uden at foretage sig noget, uden talent.

Stone bemærkede, at han blev beskrevet som en ny tsar, at han havde al magten, og at der havde været flere mordforsøg.

Putin: Det er ikke et spørgsmål om, hvor meget magt, man har, det handler om, hvordan man bruger denne magt. Vi skal alle dø – det er det, vi udretter, mens vi lever, der betyder noget, som afgør, om vi er lykkelige.

Han beskrev krisen i Tjetjenien, et og to, som han måtte løse, da han kom til magten. Han sagde, at Vesten åbenlyst støttede al-Qaeda i Dagestan og Tjetjenien, og at han sagde dette til George Bush, og Bush noterede sig det og viste interesse. Dernæst modtog jeg et brev fra CIA, at de forbeholdt sig ret til at støtte oppositionsgrupper. Han gennemgik historien med USA, der skabte al-Qaeda i Afghanistan for at bekæmpe sovjetrusserne, og fortsatte med at støtte dem i Balkanlandene.

Han sagde, at [Josef] Stalin begik en stor fejltagelse efter Anden Verdenskrig med at oppuste USSR og brugte store ord, hvilket spillede i hænderne på Vesten og skabte den Kolde Krig. Stalin gav dem et påskud for deres operationer.

Vi har brug for samarbejde. Den anti-russiske hype i USA er tåbelig. Det kan måske give dem medvind på kort sigt, men deres problem er, at de ikke ser 25, 50 år ud i fremtiden, og ser konsekvenserne af deres handlinger.

Bemærkninger, i parafrase, af anden del af Oliver Stones »Putin-interviews«, fra tirsdag, 13. juni.

Putin: Vi havde foreslået et fælles program for ballistisk missilforsvar (BMD) med USA, men de afviste det. Dernæst forlod de Aftalen om Mellemdistanceraketter (INF) og begyndte

at opstille BMD-systemer i Østeuropa med den påstand, at det var nødvendigt pga. Iran – hvilket nu tydeligvis ikke er sandt. Missilforsvarssystemet (ABM) var i sig selv en trussel mod magtbalancen, men det var ligeledes sandt, at affyringsmekanismerne let og hurtigt kunne transformeres til offensive våben. Vi havde intet andet valg end at respondere med modforholdsregler for at beskytte landet – og et våbenkapløb er indledt. Dette var en stor, strategisk fejltagelse fra Vestens side, der forstyrrede balancen.

Om den første udvikling af atomvåben: Russere arbejdede også med det, med russiske og tyske videnskabsfolk, men vi fik også efterretninger fra det amerikanske program. I husker nok Rosenberg-ægteparret, som I henrettede i den elektriske stol, men de var blot budbringerne – informationen kom fra videnskabsfolkene, der var forudseende nok til at indse, at der burde være en balance i disse magtfulde våben – de var mere fornuftige end politikerne.

☒ Der ligger en alvorlig fare i, at nogen af siderne tror på, at de kan overleve bag et missilskjold, fordi det får dem til at tro, at en atomkrig er mulig. Ingen ville overleve en atomkrig.

Om den cubanske missilkrise: Jeg er ingen beundrer af [Nikita] Krustjov, men han responderede til USA's deployering af missiler i Tyrkiet.

Stone beskrev filmen, 'Hvordan jeg lærte at elske atombomben' (fuld titel: Dr. Strangelove eller Hvordan jeg lærte at holde op med at bekymre mig og at elske bomben), og senere så de filmen sammen. Putin bemærkede: Meget lidt har ændret sig, kun mere sofistikerede våben.

Der er dem i Vesten, der tænker 25-50 år ud i fremtiden, og de har et andet syn på Rusland. Problemet er, at de fleste politikere kun ser fra det ene valg til det næste og vurderer tingene ud fra kortsigtede fordele snarere end ud fra

langsigtede konsekvenser.

Om Afghanistan: Vi var villige til at hjælpe USA, eftersom vi havde den fælles mission at tilintetgøre terrorisme. Men de sagde til os, at de ikke havde tænkt sig at blive i al evighed, blot et par år. Men nu ...

Om Ukraine: USA støttede helt åbenlyst den farvede revolution i 2004, lovpriste [Viktor] Jusjtjenko og [Julia] Timosjenko som demokrater, men selv, da de tog magten, bevarede vi vore relationer med dem. Men de var meget upopulære og blev stemt ud i 2010 – så gik USA atter i arbejde for at underminere den valgte regering. De var ikke interesserede i det ukrainske folks frihed til at vælge, men kun, at enhver tilnærmelse mellem Ukraine og Rusland måtte stoppes ved alle midler. Så de støttede radikale nationalister.

Efter Sovjetunionens fald var der ikke længere behov for NATO. Jeg foreslog endda [Bill] Clinton, at Rusland kom med i NATO, og han syntes, der var en god idé. Men så foreslog han ABM-systemerne, og Bush implementerede det. De havde brug for et fjendebillede for at opretholde deres militærmagt og bevare den unipolære verden.

Jeg blev forbløffet, da jeg så de vestlige nyheder efter Georgiens invasion af Sydossetien. Det var Rusland, der invaderede Georgien! Vi var aggressorerne! Bush, alle medierne. Forbløffende.

Om overvågning: Vi har ingen masseovervågning. (Forespurgt om den store muslimske befolkningsgruppe:) Muslimerne i dette land er russere. Der er trosfrihed.

Vi har ingen indvendinger mod, at USA udspionerer vores land. Vi har brug for at vide, hvad der foregår i USA, og de har brug for at vide om os. Men USA har langt mere magtfulde systemer, end vi har.

Om homoseksualitet: Der er ingen restriktioner på seksuel

orientering for voksne. Loven, der blev angrebet i Vesten, er kun imod forsøg på at fremme homoseksualitet blandt børn. Når en person først er fyldt 18, er der ingen restriktioner. Ingen. Vi tillader ikke homoseksuelle ægteskaber, eller at homoseksuelle par adopterer børn, men det er, fordi vi mener, at børn har brug for at vokse op i en normal familie, med en mor og far, for at de kan have et grundlag at vurdere ud fra.

Om [Edward] Snowden: Vi havde kontakt med ham i Kina og sagde til ham, at vi ikke ville have noget med ham at gøre. Så dukkede han op i vores lufthavn og kunne ikke forlade den. Sluttelig lod vi ham blive. Men det, han gjorde, var forkert. Han er ikke en forræder, men han burde have sagt op.

Forespurgt om at udlevere Snowden: Vi havde i årevis forsøgt at arrangere en udleveringsaftale med USA. Der er mange russiske kriminelle i USA, og USA nægtede at få en udleveringsaftale. Så der var intet grundlag for os til at udlevere Snowden – han havde ikke begået nogen forbrydelser under vores lov.

Om anklager om, at Putin var autoritær, mangel på ytringsfrihed, pressen: Der er over 100 radio og Tv-stationer i dette land uden regeringskontrol. Det ville være umuligt. Med hensyn til ytringsfrihed, så er der nu mange partier i Rusland, de har alle ytringsfrihed (vises en præsidentiel debat med Putin på podiet sammen med tre andre kandidater, der raser imod ham som en tyrann, der må fjernes).

Om de amerikanske valg, før valget: Jeg har ingen præference for nogen kandidat. Det er alligevel altid den samme politik. Mit eneste ønske er, at, uanset, hvem, der bliver valgt, så vil han/hun forsøge at have gode relationer med Rusland.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin (højre) sammen med Oliver Stone. (Manden i midten er tolk.)

Russisk orkesterkoncert i det klassiske amfiteater i Palmyra – et magtfuldt fingerpeg om håb for fremtiden

Den 5. maj, 2016 – Torsdag gav det russiske Mariinsky Teater Orkester i det klassiske amfiteater i den syriske by Palmyra en smuk koncert, betitlet, "Med en bøn for Palmyra – Musik genopliver de klassiske mure". Indtrykket af koncerten opløfter allerede millioner af mennesker verden over. Begivenheden var dedikeret til mindet om dem, der har mistet deres liv til terrorister.

Koncerten var i særdeleshed til minde om Dr. Khaled al-Assad (1934-2015), den syriske arkæolog, der var kustode for Palmyra-antikviteterne i 40 år, og som blev offentligt halshugget sidste august af IS, efter at have nægtet at give dem adgang til at ødelægge stadig flere statuer. Og ikke mindst til minde om den unge russiske specialstyrke-officer, Aleksandr Prokhorenko, der blev dræbt i midten af marts, efter at have tilkaldt russiske luftangreb på sin egen position, da han var omringet af IS under slaget om Palmyra. Han er posthumt blevet udnævnt til russisk helt, og hans legeme blev returneret hjem i dag.

Orkestrets dirigent Valery Gergiev ledede programmet, med hovedaktørerne Pavel Milyukov, førsteviolin og Sergei Roldugin, cello, sidstnævnte den kunstneriske direktør i Sankt Petersborgs Musikhus. I den officielle russiske delegation

fandtes også direktøren for Sankt Petersborgs Eremitagemuseum, Mikhail Piotrovsky. Blandt publikum var også repræsentanter fra Kina, Zimbabwe og Serbien.

Det klassiske program omfattede Johann Sebastian Bachs Chaconne, Sergei Prokofievs Første Symfoni, og et uddrag af den moderne russiske komponist Rodion Schedrins (enkemand efter den berømte russiske ballerina Maya Plisetskaya) opera, "Ikke blot kærlighed." Da Gergiev introducerede programmets musikstykker, påpegede han, at Prokofiev skrev sin symfoni "i hyldest til fortidens store mestre – Mozart, Haydn, Beethoven," hvis værker udtrykker "optimisme og håb."

Ved åbningen af begivenheden hilste den russiske præsident Vladimir Putin alle velkommen via live video fra Sotji. Han talte imod terrorisme og udtrykte påskønnelse af koncerten, som han kaldte et "tegn på taknemmelighed, erindring og håb." Han sagde, "Jeg ser dette som et minde om alle ofrene for terroren, uanset tiden og stedet for forbrydelserne mod menneskeheden, og, selvfølgelig, som et håb, ikke blot for genopførelsen af Palmyra som et kulturelt aktiv for hele menneskeheden, men for den moderne civilisation, under denne tids skrækkelige tilstand, som er skabt af den internationale terrorisme.

Putin takkede musikerne og støtteaktørerne. "Dagens aktioner involverede større ulejlighed og farer for alle, ved at befinde sig i et land i krig, tæt på, hvor fjendtlighederne stadig pågår. Det har krævet stor styrke og personligt mod fra jer alle. Mange tak." Gergiev er en nær medarbejder til Putin, og cellist Roldugin en god ven.

Dirigent Gergiev talte før musikken – på russisk og engelsk. Han sagde, "Vi protesterer imod barbarer, der ødelagde vidunderlige verdenskulturelle monumenter. Vi protesterer imod henrettelse af folk her på denne storartede scene," idet han refererede til Islamisk Stats offentlige massedrab i amfiteatret sidste november. Gergiev er musikdirektør for

Munchen Philharmoniske Orkester, så vel som dirigent for Mariinsky Teater Orkesteret.

Publikum fyldte amfiteatret. Sammen med lokale syrere, og militært personel fra både Syrien og Rusland, inkluderede notabiliteterne den russiske kulturminister Vladimir Medinsky, der har ledet indsatsen for at redde og restaurere antikviteterne fra Palmyra. Han var rørt til tårer over begivenheden.

Takket være superstærk optagelse, er selve koncerten, og billeder af den storslåede opsætning i Palmyra-ruinerne, nu bredt internationalt tilgængelig. Begivenheden er dagens hovednyhed i Rusland, og videoen breder sig hastigt verden over. RT udsendelsen af koncerten kan findes her:

<https://www.youtube.com/watch?v=9b0hFI4Zaw>